

SỰ CẤT LÊN

 ...chi hội ở đây tại—tại Yuma, thật là một đặc ân lớn có được lời mời để trở lại lần này. Chúng ta đã có một khoảng thời gian tuyệt vời, lần vừa rồi ở đây. Và sau đó khi tôi nhận ra rằng tôi được quay lại lần nữa, điều đó làm cho tôi cảm thấy thực sự dễ chịu, khi nghe những lời chứng và những lời tốt đẹp này từ dân sự, và hầu như tiếp thêm sức mạnh cho anh em một chút.

² Billy nói với tôi rằng anh trai đến từ Las Vegas, muốn có một buổi nhóm tại chi hội ở đó, gặp anh ấy lập tức sau khi buổi hầu việc kết thúc ở đây. Anh ấy nói, rằng chúng ta có một thời gian, thì chúng ta có thể đi ngay, ngay trong tháng Giêng, trước buổi nhóm Phoenix, đấy, để đến Las Vegas. Và vì vậy chúng tôi luôn muốn đến được nơi đó.

Tôi tin rằng Anh Art Wilson đã từng ở đó, cách đây rất lâu, hoặc anh ấy có thể vẫn ở đó. Và anh—anh ấy yêu cầu tôi đi lên, anh ấy và Chị Wilson. Tôi đã không có cơ hội, vì vậy có lẽ đây sẽ là thời điểm tôi có thể đến.

³ Anh em vừa thấy Billy Paul hoặc Anh Roy Borders. Tôi nghĩ anh ấy đang ở đâu đó ở đây. Ai đó nói Anh Roy đã có mặt. Anh Pearry, Lee, hoặc bất kỳ ai trong số họ, họ sẽ có thể cho anh em biết. Cứ lên lịch cho ngày chúng tôi đến.

⁴ Bây giờ, tôi đã thấy nhiều mục sư truyền đạo ở đây, cách đây không lâu, tôi rất vui khi được gặp các anh em của mình. Ước gì tôi có thời gian, về nhà với anh em, vì tôi biết anh có đầu bếp cừ khôi nhất cả nước. Tốt lắm.

⁵ Và bây giờ, Anh Pearry thực sự có hai vấn đề, tối nay, về anh ấy. Bây giờ anh ta có hai điểm chống lại anh ấy. Một trong chúng, cái micrô đó đang được thế vào, ở ngoài đó. Khi mà, anh—anh chịu trách nhiệm về điều đó, Anh Pearry. Tôi không nghĩ rằng anh thực sự có lỗi. Nhưng anh...Ai đó đang sắp sửa nói. Đó là một người tốt.

⁶ Và sau đó, một lần nữa, anh ấy ra ngoài đó và nói chuyện. Anh ấy nói, “Này!” Nói với Anh Collins hoặc một số người trong

số họ. Nói, “Bữa tối thì ngon. Nhưng mà,” nói, “tôi đang nói cho anh biết,” nói, “người đàn ông đó phải là người Tây Ban Nha hoặc gì đó, hoặc người Mexico. Đó là trái ớt cay nhất mà tôi từng nếm.” Cứ tiếp tục nói như thế, mà không nhận ra anh ấy đang nói chuyện với đầu bếp.

Người ấy nói, “Tôi là đầu bếp.”

7 Đó là người Texas, dành cho anh em. Sau một lát nữa, chúng ta sẽ làm rõ chuyện với anh ấy tại Arizona đây, (phải không?), nếu anh ấy ở đâu đó quanh chúng ta.

8 Thật sự rất vui khi được ở đây! Và tôi đoán những điều đó nghe không giống như chuyện đùa, nhưng mà cảm giác khô hài. Mà, Chính Chúa cũng có khiếu khô hài, anh em biết đấy. Ngài phán, “‘Hê-rốt,’ hãy đi nói với con chồn cáo ấy,” đấy, “ngày nay Ta đuổi—đuổi các quý; ngày mai Ta hoàn tất công việc.” Vì vậy, Ngài đã có khiếu khô hài. Ồ, tôi nghĩ điều đó, thỉnh thoảng, sẽ không làm hại gì cho chúng ta.

9 Và bây giờ đã hơi muộn. Và, thông thường, tôi—tôi giảng dài khoảng bốn tiếng. Vì vậy điều này, mong anh chị em, trong hội chúng ở đây ưu đãi cho tôi, chúng ta sẽ giảm bớt thời lượng, tối nay. Và chỉ...Tôi đã nói với Terry. Tôi nói...

Anh ấy nói, “Điều gì là...Đặt một băng ghi âm trong hai giờ đồng hồ chứ?”

10 Tôi đã nói, “Không, Terry. Đây là một—một bữa tiệc.” Tôi nói, “Chỉ khoảng ba mươi hoặc bốn mươi phút, tôi nói chuyện với mọi người về điều gì đó.” Điều đó, tôi sẽ cố gắng, mặc dù, mỗi lần, đều biết điều đó.

11 Khi tôi còn trẻ, mọi người thường đến để lắng nghe vì tôi là một thầy giảng trẻ, chỉ là một người trẻ tuổi, một gã trẻ tuổi. Và họ sẽ nói, “Billy Branham, anh biết đấy, chỉ là một đứa trẻ, chưa bao giờ học qua trường lớp, và không được học hành.” Và họ sẽ đi ra để nghe những lời vấp vấp của tôi, tiếng Anh Kentucky của tôi, và—và vì vậy họ...“hits,” và “hain’ts,” và “totes,” và “carry” của tôi.

Giống như trong một trong những buổi nhóm ở đây cách đây không lâu, họ đã nói, “Tất cả chúng ta sẽ đứng lên và hát quốc ca.”

¹² Tôi đã đứng dậy và nói, “Cho quê nhà Kentucky thân mến xa xôi của tôi.” Đó là dân tộc duy nhất mà tôi biết, vì vậy nó là quốc ca, theo như tôi được biết.

¹³ Vì vậy, bây giờ, sau khi anh em đã lớn hơn, mặc dầu, ồ, chúng ta...anh em đi vào, anh em phải có điều gì đó nhiều hơn thế. Hiếu không? Chúng ta đang lấy...Phao-lô nói, rằng, “Khi tôi còn là con trẻ, tôi nói như một con trẻ và suy nghĩ như con trẻ.” Anh em hành động như một đứa trẻ. Nhưng khi anh em lớn lên, anh em bắt đầu, từ bước vài bước đầu tiên, rồi loạng choạng và ngã, và đứng dậy và thử lại. Sau đó anh em, sau một thời gian, anh em có được để anh em có thể đi trên một đường thẳng lối. Và đó là những gì chúng ta phải làm, như là những người lính thập tự giá. Bây giờ là lúc tự thân chúng ta đi một đường thẳng, xuống ngay đường cao tốc đó để đến miền Vinh hiển.

¹⁴ Tôi tin rằng chúng ta đang sống trong cảnh kết thúc của lịch sử thế giới này. Tôi thực sự tin rằng sự Đến của Chúa, có lẽ, gần hơn chúng ta nghĩ. Vì vậy bây giờ, chỉ trong khoảng ba mươi phút thời gian của anh em, hoặc gần như thế, tôi muốn kêu gọi sự tập trung chú ý của anh em đến một câu Kinh Thánh mà tôi muốn sử dụng cho một đề tài, và—và tham khảo thêm một số tại đây. Tôi...

Ngồi ở nhà, một ngày nọ, tôi đã suy nghĩ về ý nghĩ này. Lúc đó tôi nghĩ, “Ồ, mình không biết, giảng từ tất cả câu Kinh Thánh này. Mình sẽ chỉ lấy một phần của Nó, và chỉ dành cho những buổi nhóm nhỏ ngắn như chúng ta sẽ có tối nay.” Tôi muốn nói một điều, khi anh em đang lật sang Thi thiên. Câu—câu đầu tiên...Thi thiên thứ 27, tôi muốn đọc, năm câu đầu tiên.

¹⁵ Tôi muốn nói điều này, có liên quan đến các chi hội Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn của những thương gia này.

Anh Pearry của tôi đang nói về những cuốn sách, và vân vân, và những cuốn sách mới mà họ nhận được. Bao nhiêu người nhớ khi chúng ta đã có cuốn băng, và đã giảng nó ở đây tại Phoenix,

tại một trong những hội đồng, về *Thưa Quý Vị, Bây Giờ Rồi?* Bây giờ, đó là phần mở đầu của cuốn sách đó, anh em thấy đấy, khi những...điều này đã diễn ra.

¹⁶ Có quá nhiều lời chứng thực siêu nhiên về Lời được viết ra của Đức Chúa Trời, trong thời đại này, vì điều gì đó đang đến gần chúng ta bây giờ. Chúng ta chỉ...Nó quá thật. Những điều mà bạn...Đối với bạn, nó sẽ là một điều đáng kinh ngạc, chỉ để cho bạn biết rằng điều gì đang thực sự diễn ra. Nhiều người trong số các bạn, những người lạ, có lẽ, nghe thấy những người đàn ông này đứng dậy và đưa ra—đưa ra những nhận xét này, về, “Sứ điệp của thời đại này,” và vân vân. Những gì họ đang nhận được, là lời hứa của Đức Chúa Trời trong thời đại này, rằng Ngài đã hứa những gì Ngài sẽ làm. Và chúng ta thấy Ngài đã chứng thực thật chính xác theo lời Kinh Thánh những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm, theo cùng một cách thức. Đã được báo trước, mỗi lần, đều trúng đích một cách chính xác hoàn toàn, bởi vì chính Chúa đã nói điều đó.

¹⁷ Nếu một người, tôi không quan tâm anh ta là ai, sẽ cố gắng đưa ra dự đoán như vậy, xác suất sẽ là một phần mười triệu. Nếu một người nói với bạn một *điều* nào đó sẽ xảy ra, nó sẽ—nó sẽ xảy ra vào một *thời điểm* nào đó; một phần mười triệu. Và sau đó *nơi* nó sẽ xảy ra, sẽ là một cơ hội trong số khoảng một trăm triệu.

Và rồi *thời gian* nó sẽ xảy ra, cứ tiếp tục, và *cách* nó sẽ xảy ra, và *những gì* nó sẽ xảy ra, và vân vân, nó chỉ nằm ngoài sự phỏng đoán. Khi chúng ta thấy nó quá hoàn hảo, mọi lúc mọi nơi, thì đó chính là Đức Chúa Trời.

Và sau đó chúng ta quay lại ngay trong Kinh Thánh. Nó có vẻ xa lạ với chúng ta. Nhưng chúng ta quay lại ngay trong Kinh Thánh, mà không biết phải tìm ở đâu, và Đức Thánh Linh mang ra và chỉ đặt toàn bộ Lời lại với nhau, làm nên bức tranh ở đó để chỉ cho chúng ta thấy thời đại mà chúng ta đang sống. Chúng ta đang thay đổi các khu vực phân phối.

¹⁸ Chúng ta—chúng ta đang ở một góc. Thật dễ dàng khi ai đó rẽ một góc, một người thợ xây gạch, rẽ một góc. Bắt đầu, mọi người đặt các viên gạch xuống cùng một hàng, giống như một

giáo phái nào đó bắt đầu, và bắt đầu cuộn xuống hàng, nó ổn cả. Nhưng, khi bạn đến chỗ họ rẽ, nơi bạn phải quay lại theo cách khác!

Vậy thì, Đức Chúa Trời không xây một bức tường. Ngài đang xây một ngôi nhà, đấy, và có rất nhiều vết cắt và ngã rẽ mà Ngài đã tiên đoán ở đây trong Kinh Thánh. Và các ngã rẽ, ai cũng có thể cố gắng rẽ, nhưng nó phải theo bản thiết kế. Nếu không, nó sẽ phải bị xé bỏ lần nữa.

¹⁹ Vì vậy chúng ta—chúng ta ngợi khen Đức Chúa Trời vì sự nhân từ của Ngài và sự thông công của anh chị em dân sự, và những cánh cửa rộng mở mà Chúa đã ban cho chúng ta, và qua những thương gia này. Tôi luôn cho rằng tôi—tôi không tin vào... Tôi tin vào những người trong các giáo phái. Nhưng tôi không có nhiều thời gian để hô hào các giáo phái, bởi vì mỗi người đều xây dựng một hàng rào xung quanh chính mình.

²⁰ Và—và giống như, tôi tin rằng, đó là câu chuyện của Anh David nói, về việc anh ấy đang nuôi số vịt, và cho biết nước sông dâng lên. Và mỗi con vịt, bạn biết đấy, chúng muốn thông công với nhau, và chúng không thể làm điều đó vì tất cả đều bị rào lại. Nhưng khi nước lên quá cao, nó chỉ làm trôi những con vịt ra khỏi chuồng.

Vì vậy tôi—tôi nghĩ đó là cách để làm điều đó. Chỉ là nước dâng lên thôi, thấy chưa, và chúng ta có thể ra khỏi chuồng và—và thông công với nhau, anh em biết đấy, có tình yêu thương thực sự của Đấng Christ trong tâm hồn chúng ta.

²¹ Và những Thương Gia Phúc âm Toàn Vẹn này đã là một—một ốc đảo cho tôi. Bởi vì, nhiều khi...Tôi có những người anh em, những người anh em tốt, tôi đoán, ở mọi giáo phái mà tôi từng gặp: Những người theo phái Trưởng Lão, Lutheran, Báp-tít, Ngũ Tuần, tất cả các loại Ngũ Tuần khác nhau, Hội thánh của Đức Chúa Trời, và Nazarene, Thánh Hành Hươu. Các anh em đồng lao tốt, ở mọi nơi. Nhưng, nhiều khi, họ không thể có tôi trong cộng đồng của họ, bởi vì, thấy đấy, không phải họ không tin, nhưng, hãy xem, nó sẽ cắt đứt họ với giáo phái của họ. Và khi bạn làm điều đó, tất nhiên, đó—đó là điều xảy ra.

22 Ở đây cách đây không lâu, có một anh em Giám Lý đến gặp tôi, tôi sẽ không gọi tên anh ấy. Một người tốt, anh ấy đang viết luận án về sự chữa lành Thiên liêng, và anh ấy đến với tôi vì một—một cuộc nói chuyện nào đó. Chúng tôi ngồi xuống và nói chuyện một lúc. Anh ấy nói, “Điều duy nhất chúng tôi chống lại anh, là anh luôn đeo bám những người theo phái Ngũ Tuần.”

Tôi đã nói, “Thế thì, hãy để giáo hội Giám Lý tài trợ nó. Tôi sẽ đến.”

Điều đó thì khác hẳn. Hiểu không? Anh ấy—anh ấy nói, “Vâng, tất nhiên, tôi—tôi không phải là giáo hội Giám Lý. Tôi chỉ thuộc về họ.”

23 Tôi nói, “Chính là điều đó. Hiểu không? Họ là những người, những người Ngũ Tuần, là những người mở ra cánh cửa của họ. Hiểu không? Đó là những thứ tôi có thể làm được. Và chừng nào họ muốn mở, tại sao, chúng tôi sẵn sàng đi vào.”

Giống như trong sách Khải Huyền, chương thứ 3, đã nói, “Ta đứng ngoài cửa mà gõ. Nếu người nào mở cửa cho, Ta sẽ vào và ăn bữa tối.” Và đó là Chúa Jêsus. Tất cả chúng ta biết đó là Đấng Christ, và Ngài là Lời. Đúng thế. Ngài là Lời.

24 Và vì vậy Hội Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn đã là một ốc đảo nơi chúng ta có thể đến với nhau. Không có giáo hội nào đang tài trợ cho nó. Tất cả, cùng nhau, những—những người ra từ các giáo hội, và chúng tôi đến với nhau và thông công, khắp thế giới, ở khắp mọi nơi.

25 Và tôi đã giúp thành lập rất nhiều, nhiều, nhiều chi hội trên toàn thế giới, của Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn. Tôi rất biết ơn vì cơ hội đó đã được ban cho tôi. Trong đó, các doanh nhân sẽ tài trợ cho nó. Sau đó, tất cả các nhà thờ, họ—họ cũng muốn đến, dù sao đi nữa.

Nhưng, sau đó, nếu...Tôi không muốn không bao giờ cố gắng kéo ai đó khỏi giáo hội của họ. Chỉ cần ở ngay trong nhà thờ của bạn và tỏa ra ánh sáng. Hiểu không? Hãy là một Cơ-đốc nhân thực sự. Mục sư của bạn sẽ đánh giá cao bạn. Một thánh đồ thật, trung tín, chân chính, bất kỳ người nào tin vào Chúa cũng sẽ đánh giá cao một người như thế. Vâng.

²⁶ Bây giờ, tôi cảm ơn người anh em ở đây, và vợ anh ấy, và hội nhánh này, vì cơ hội này. Và xin cho hội nhánh này sẽ phát triển. Nguyên các phước lành của Đức Chúa Trời ngự trên nó, và là một công cụ trong tay Đức Chúa Trời, để cứu hàng trăm và hàng trăm người trước khi Chúa Đến; và tất cả các chi hội còn lại của bạn hoặc các đại diện của các chi hội ở đây.

²⁷ Trong Sách Thi thiên, bây giờ, tôi muốn nói về một—một chủ đề kỳ lạ thực sự, tối nay, chỉ trong một thời gian ngắn. Tôi có một số lời Kinh Thánh được viết ra ở đây. Và—và tôi nghĩ có lẽ rằng, tối nay, tôi sẽ nói về một điều gì đó khác. Nhưng, hãy xem thời gian trôi đi, tại sao, tôi không muốn ở lại lâu như vậy, vì vậy tôi chỉ lật lại đây và lấy thêm một số lời Kinh Thánh. Và tôi muốn nói về chủ đề: *Sự Cất Lên*. Hiểu không?

²⁸ Bây giờ, chúng ta tin rằng sẽ có một sự Cất lên. Tất cả những người Cơ-đốc nhân đều tin rằng, đó là những người đọc Kinh Thánh, tin rằng sẽ có một Sự Cất Lên.

²⁹ Và bây giờ để tìm hiểu một số nền tảng, chúng ta đọc Thi thiên thứ 25. Tôi muốn nói là...Tôi cầu xin sự tha thứ của bạn. Thi thiên thứ 27, từ 1 đến 5 câu.

CHÚA là ánh sáng và sự cứu rỗi của tôi; tôi sẽ sợ ai? CHÚA là sức mạnh của đời tôi; Tôi sẽ sợ ai?

Khi kẻ làm ác, kẻ cừu địch và thù nghịch tôi, xông vào tôi đang ăn nuốt thịt tôi, thì chúng nó đều vấp và ngã.

Dẫu một đạo binh đóng gần tôi, lòng tôi sẽ chẳng sợ; dẫu giặc giã vây nghịch cùng tôi, khi ấy tôi sẽ có lòng tin cậy vững bền.

Tôi đã xin CHÚA một điều, và tôi sẽ tìm kiếm điều ấy; ấy là tôi muốn trọn đời được ở trong nhà CHÚA, để nhìn xem sự tốt đẹp của CHÚA và cầu hỏi trong đền của Ngài.

Vì trong ngày tai hoạ Ngài sẽ che khuất tôi trong lều Ngài; và giấu tôi nơi kín mật của trại Ngài; Ngài sẽ đỡ tôi lên trên một hòn đá.

Cầu xin Chúa gia ơn của Ngài vào việc đọc Lời Ngài.

³⁰ Bây giờ, hôm nay, nói về chủ đề này, và bây giờ một vài người trong anh em có thể khác, những—những con đường mà tôi đi.

Nhưng bao nhiêu người ở đây tin rằng Kinh Thánh dạy sẽ có một sự Cất lên của Hội thánh? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vâng, thưa quý vị. Đúng vậy, chính xác, một sự cất lên của Hội thánh. Dù anh em là người Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, hay anh em là người Ngũ Tuần, hay là ai, sẽ có sự cất lên.

³¹ Và tôi nghĩ rằng, khi nói, tôi—tôi chỉ không cố lên đây để nói điều gì đó mà tôi nghĩ sẽ làm hài lòng mọi người. Tôi chưa bao giờ cảm thấy có lỗi về điều đó. Tôi muốn lên đây và nói điều gì đó mà tôi cảm thấy được dẫn dắt để nói điều đó, mà tôi nghĩ sẽ giúp ích được cho anh em, điều gì đó mà sẽ giúp thêm kinh nghiệm với Đức Chúa Trời, nếu các bạn là một Cơ-đốc nhân; và nếu bạn không phải là một Cơ-đốc nhân, hãy khiến cho bạn xấu hổ về chính mình, đến nỗi bạn sẽ trở thành một Cơ-đốc nhân. Và đó là mục đích mà tôi luôn cố gắng sắp xếp suy nghĩ của mình, như Chúa sẽ dẫn dắt tôi.

³² Bây giờ, chúng ta được cảnh báo, như trong sự Dạy dỗ về Điều này trong những ngày sau rốt sẽ bị khinh miệt. Nếu anh em muốn, chúng ta hãy chỉ đọc Điều đó, chỉ một phút. Đó là trong Phi-e-rơ thứ Hai, chương thứ 3. Chúng ta hãy đọc một chút về điều này. Chương thứ 3, và câu thứ 3 và thứ 4. Hãy xem điều này có đúng không.

Trước hết phải biết rằng, trong những ngày sau rốt, sẽ có mấy kẻ hay gièm chê, dùng lời giễu cợt, ở theo tình dục riêng của mình,

Đến mà nói rằng, Chớ nào lời hứa về sự Ngài đến ở đâu?...vì từ khi tổ phụ chúng ta qua đời rồi, muôn vật vẫn còn nguyên như lúc bắt đầu sáng thế.

Vì chúng nó có ý quên lững đi rằng buổi xưa bởi lời Đức Chúa Trời có các tầng trời, và trái đất ra từ nước và nước-...và trong nước làm nên ở giữa nước:

Nhờ đó các thế gian bấy giờ...đã có, cũng bị hủy phá như vậy, là bị chìm đắm bởi nước lụt:

³³ Bây giờ chúng ta thấy rằng, lý do mà chủ đề này được soi sáng đến như vậy, là bởi vì nhà tiên tri ở đây đã nói rằng trong những ngày cuối cùng này những kẻ chế giễu sẽ đến nói những điều

này. Hiểu không? Đó là dự đoán, lý do mà mọi người đang hành động ngày hôm nay theo cách họ đang hành động.Ồ, anh em chắc chắn đang trông đợi nó, vì Kinh Thánh nói điều đó. “Trong những ngày sau rốt người ta sẽ hay nóng giận, kiêu ngạo, những kẻ yêu thú vui nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời; bội bạc, hay phao vu, không tiết độ, thù người lành; có một hình thức tin kính, và chối bỏ quyền năng của nó: những kẻ như thế phải tránh xa.” Chúng ta có thể tìm kiếm sự mạo danh của Lê thật không? Chắc chắn.

³⁴ Khi Môi-se xuống Ai Cập, để giải cứu con cái Y-sơ-ra-ên, chỉ với một cây gậy trong tay để chứng thực, với quyền năng của Đức Chúa Trời trên Trời đằng sau mình, ông đã thi hành một phép lạ. Rồi đến những kẻ giả mạo sau ông, cũng làm giống y như ông. Hiểu không? Bây giờ, họ đứng thứ hai, sau khi ông đã làm điều đó thứ nhất. Sau đó họ đến xung quanh, bởi vì họ đang sao chép theo những gì ông đã làm, mạo danh bản gốc. Chúng ta thấy điều đó.

Và bây giờ anh em nói, “Đó là vào thời của Môi-se.”

Nhưng cũng Kinh Thánh nói rằng họ sẽ trở lại vào những ngày sau rốt. “Xưa kia Gian-nét với Giam-be chống trả Môi-se thế nào, thì những kẻ này cũng chống trả Lê thật thế ấy.” Hiểu không? Những sự mạo danh, đủ thứ để làm phiền lòng người. Và sau đó nếu...

³⁵ Sự Cất lên sắp xảy ra này, và bất cứ điều gì mà Đức Chúa Trời có trong Lời của Ngài, luôn luôn có điều gì đó để làm khó chịu Điều đó nếu họ có thể. Đó là—đó là—đó là mục đích của Sa-tan để làm điều đó.

³⁶ Như người anh em ở đây, từ buổi nhóm ở Las Vegas, đã nói, “Sa-tan đã nói thế gian là vương quốc của hắn, và—và tổng hành dinh của hắn tại đó.”

Tôi biết rằng Sa-tan là thần của thế giới này. Mọi quốc gia dưới thiên đàng đều do hắn điều khiển. Chính xác. Thế giới này thuộc về Sa-tan, nhưng Chúa Jêsus sẽ tiếp quản nó. Hắn đã dâng nó cho Ngài ngày nọ. Và Ngài đã từ chối nó, nhưng, Ngài phán... bởi vì Ngài biết Ngài sẽ là Người thừa kế nó trong thời gian tới.

³⁷ “Những kẻ nhạo báng.” Chúng ta dành một chút thời gian cho một từ đó, trước khi chúng ta đi xa hơn. Những kẻ nhạo báng!

Tôi đang đọc một bài báo, khoảng hai tuần trước, ở Tucson, nơi một số người Anh từ Anh quốc đã đưa ra tuyên bố. Trong tiêu đề của tờ báo, việc đóng đinh Chúa Jêsus Christ của chúng ta chỉ là giả mạo, giữa Phi-lát và Chúa Jêsus, mà Ngài đến để làm...chỉ để làm cho chính Ngài điều gì đó. Và không có cách nào mà chúng ta có thể bác bỏ điều đó đối với họ, bởi vì tất cả những việc thuộc về Đức Chúa Trời đều phải được tiếp nhận bởi đức tin. Chúng ta phải tin điều đó. Bây giờ, anh ta lại tiếp tục mô tả điều đó có thể được thực hiện như thế nào.

³⁸ Ở đây cách đây không lâu, tại quốc gia vĩ đại đó, London, ở nước Anh, đúng hơn, nơi mà John Wesley và Charles, và nhiều người trong số những nhà truyền đạo vĩ đại của những ngày đầu tiên, Spurgeon và họ, đã rao giảng Tin lành trong các chợ cỏ khô và khắp mọi nơi ở đó. Họ đã bác bỏ sứ điệp đó trong ngày của họ, và xem họ là gì trong ngày hôm nay.

Đó là nơi Anh Williams và họ đang ở tối nay. Đây là một trong những quốc gia hạ cấp nhất trên thế giới. Tôi đã đi khắp thế giới, nhưng tôi không biết bất cứ điều gì mà rất bất hợp pháp như nước Anh. Đó là...Billy Graham cũng nói như vậy. Tại sao, ông phải đưa vợ mình ra khỏi công viên, như thế nào các—các—các hành vi giữa nam và nữ đã diễn ra công khai trong các công viên. Khi tôi ở đó, tôi chưa bao giờ thấy bất cứ điều gì sẽ làm tan nát lòng người hơn những gì đang diễn ra ở Anh; mà đã có cơ hội, và, một lần, đã từng dẫn đầu thế giới trong một cuộc cải cách. Chỉ cho thấy nó có thể sa sút như thế nào.

³⁹ Nhưng, anh em thấy đấy, đó là gì, thông điệp được gửi đi lúc đó, những người Anh cố gắng nắm giữ sứ điệp đó cho ngày hôm nay. Nó sẽ không có tác dụng ngày hôm nay. Nó sẽ không có tác dụng. Sẽ như thế nào...

⁴⁰ Điều gì sẽ xảy ra nếu Môi-se đến, sẽ, đã mang sứ điệp của Nô-ê, “Chúng ta sẽ đóng một chiếc tàu và thả trôi sông Nile”? Nó sẽ không có tác dụng. Và Sứ điệp của Chúa Jêsus cũng không thể thực hiện được bởi Môi-se. Và sứ điệp của Wesley sẽ không bao

giờ có hiệu quả trong Luther; hoặc sứ điệp của Luther's Wes-... sứ điệp, ngược lại.

Và hôm nay, chúng ta, cuộc cải cách vĩ đại cuối cùng của chúng ta là Ngũ Tuần. Và hôm nay chúng ta đang di chuyển từ điều đó. Và sứ điệp Ngũ tuần sẽ không kết hợp với Điều này, bởi vì đó là một ngày khác. Đó là tất cả Lời Chúa, nhưng nó đang được xây dựng. Giống như bàn chân, cánh tay, sắp tới, nó đang tạo thành Cô Dâu cho sự Cất lên. Hiểu không? Đứng—đừng dời họ trở lại đó mọi người; họ đã sống với sứ điệp của họ. Tất cả họ sẽ xuất hiện, mà đã ở trong Cô Dâu.

Giống như cuộc đời trải qua một cọng lúa mì. Nó để lại vỏ trấu, lúa mì, nhưng lúa mì tự hình thành giống như hạt lúa mì rơi xuống trong đất.

⁴¹ Ở đây không lâu trước đây, tôi đang đọc một cuốn sách người Đức nào đó viết, trong sự chỉ trích. Người đó nói, “Trong số tất cả—trong số những người cuồng tín trên thế giới, William Branham đứng đầu tất cả.” Người đó nói, “Ồ, ông ấy chẳng là gì ngoài một... Ông là một—ông ấy là một nhà ảo thuật. Ông ấy làm những điều này.” Thấy đó, người đàn ông đó, không biết.

⁴² Và, sau đó, người đàn ông là một nhà phê bình. Anh ta thậm chí còn không tin vào Chúa. Anh ta nói, “Một Đức Chúa Trời có thể đứng trong các thời đại đen tối, chấp hai tay của Ngài trên bụng của Ngài, và cười nhạo một đám Cơ-đốc nhân; là những người mẹ, và được cho là những môn đồ của Chính Ngài; bà mẹ có con nhỏ và các thứ, và để sự tử ăn hết chúng; và thậm chí không hề động tay.” Các bạn thấy nơi tâm trí xác thịt, nơi giáo dục và mọi thứ, không thể nắm bắt khái tượng không?

⁴³ Hạt giống lúa mì đó phải rơi xuống đất. Giống như Chúa Jê-sus đã phải nằm xuống, để sống lại, thì hội thánh của lễ ngũ tuần cũng phải nằm xuống. Nó phải đi vào lòng đất, chúng là những thời kỳ đen tối. Bất kỳ lúa mì nào... Hạt nào chui vào lòng đất, thì nó phải nằm trong khoảng thời gian tăm tối đó, mới sinh ra được.

Nhưng nó bắt đầu nảy mầm trong Martin Luther. Đi qua Wesley. Rồi trở vào Ngũ Tuần. Bây giờ ở trong, để đi ra ngoài

hạt giống. Và bây giờ các hệ thống giáo phái mà họ để lại đằng sau, họ đang bám theo, thể thôi. Nó sẽ bị đốt cháy, hệ thống giáo phái. Nhưng hạt lúa mì thực sự nở ra từ mỗi một trong những cái cách đó sẽ cất lên trong Cô Dâu. Tất cả hoàn toàn sẽ làm nên Cô Dâu.

⁴⁴ Bây giờ chúng ta phát hiện ra, ở nước Anh ở đó, họ đã mạo danh việc bị đóng đinh, cách đây không lâu, một nhóm những người đó, chúng dài...những đứa trẻ với mái tóc dài và nhiều thứ, và kêu la, đã gọi Chúa Jêsus “bố ơi” và tất cả những thứ đó. Đồ cặn bã như vậy!

⁴⁵ Bây giờ các bạn nói, “Đó là ở London, nước Anh.”

Hãy xem những gì trong báo tuần trước, ở đây trong những người Mỹ. Một tiến sĩ thần đạo vĩ đại nào đó, từ một trường học tốt, đã nói rằng sự—sự đóng đinh là một sự giả mạo. Nói rằng, “Chúa Jêsus chỉ cố gắng làm cho chính Ngài trở nên như vậy; rằng Ngài đã uống cỏ độc này.”

Và chúng ta tìm thấy nó trong Sáng thế ký, nơi nó được nói đến. Đó là một loại cỏ dại như cần sa hoặc thứ gì đó. Nó được tìm thấy trong phương Đông ở đó. Và nếu anh em uống nó, nó sẽ đưa anh em vào giấc ngủ. Có lẽ...Và anh em giống như đã chết, mơ màng, mọi thứ, trong hai hoặc ba ngày cùng một lúc.

⁴⁶ Ông ấy nói, “Khi họ cho Ngài giấm và mật, rất có thể rằng đó là cỏ độc. Và khi họ làm vậy, họ đưa cho Ngài uống cỏ đó, và Ngài đã mơ màng giống như thể Ngài đã chết. Họ đặt Ngài trong mộ, và đặt Ngài ở đó. Sau hai hoặc ba ngày, chắc chắn, quay trở lại, sau đó Ngài tỉnh táo trở lại, không sao cả.” Nói, “Ngài đã đi lên ở Ấn Độ và chết ở một nơi nào đó, một cái chết bình thường, cố gắng giả mạo một tôn giáo.”

Trước hết, nhà phê bình đó, chuyện gì đã xảy ra với những người đó vậy? Thấy đó, thật đúng ngày hôm nay chúng ta đang sống trong, thời những kẻ chế giễu, đấy, thời đại làm ứng nghiệm lời tiên tri.

⁴⁷ Đức Chúa Trời đã phân định Lời Ngài cho từng thời đại, và mỗi thời đại đó phải bày tỏ Điều đó. Và Ngài cũng đã định trước cho những người trong thời đại đó, để làm ứng nghiệm Lời đó.

Mỗi khi Ngài phân định Lời Ngài, Ngài chọn một người cho điều đó. Khi Ngài phân định thời của Môi-se, Ngài đã chọn Môi-se cho thời đó. Khi Ngài phân định thời cho Con Đức Chúa Trời được sinh ra, Ngài đã phân định Ngài cho thời đó. Mỗi thời đại, Ngài đã phân định người của Ngài, đã được định trước, như Kinh Thánh đã nói. Không gì...

48 Nếu Đức Chúa Trời là vô hạn, Toàn năng, đầy sức mạnh, hiện diện mọi nơi, biết mọi điều, ồ, Ngài đã biết tất cả mọi thứ ngay từ đầu. Vì vậy, Ngài đã biết. Không có gì ngoài trật tự. Chỉ có chúng ta nghĩ rằng nó là như vậy. Mọi thứ đều hoạt động. Hãy nhìn lại Lời Ngài và thấy Ngài đang làm gì, thì chúng ta sẽ có sự thông hiểu.

49 Bây giờ, chỉ suy nghĩ. Nơi đầu tiên, nếu mục sự truyền đạo đó đã suy nghĩ, khi họ đưa giấm và mật vào miệng Ngài, thì Ngài đã nhổ ra. Ngài đã không uống nó, ngay từ đầu. Hiểu không? Chỉ là những kẻ chế giễu đã dựng chuyện! Một điều nữa, Chúa Jêsus người Nazareth này, đời sống Ngài đã phù hợp với mọi lời tiên tri của Cựu Ước như thế nào? Làm thế nào nó có thể được? Nó không thể xảy ra nếu không có Đức Chúa Trời đã định trước điều đó. Cuộc đời của Ngài phù hợp với mọi lời tiên tri trong Cựu Ước. Một điều nữa, nếu những môn đệ đó đã giả mạo Ngài như vậy, thì tại sao mỗi người trong số họ lại chết vì đạo? Và ngay cả sứ đồ Phi-e-rơ cũng nói, “Lật ngược đầu tôi xuống dưới. Tôi không đáng để chết như Ngài.” Làm thế nào họ bắt được Anh-rê và lật ông sang một bên trên thập tự giá. Họ, mỗi người, đã niêm phong lời chứng của họ bằng huyết của chính mình. Họ tin Ngài và yêu Ngài, và dâng đời sống của họ cho Ngài. Nếu Ngài là một kẻ giả mạo, làm thế nào họ có thể làm được điều đó? Hiểu không? Sự ứng dụng thuộc linh, người ta không hiểu được nó.

50 Đây là một người đàn ông vĩ đại ở đây, cách đây không lâu, một giáo sĩ Do Thái vĩ đại nào đó đã viết rằng, “Môi-se, khi đi qua Biển Đỏ,” nói, “nó không thực sự là nước. Nước không bao giờ có vách tường.” Nói, “Điều đã xảy ra là, ở đầu kia của Biển Chết, có một đám lau sậy. Và ông đã đi qua lau sậy nước, lau sậy dưới nước. Không có nước trong đó. Chỉ là một đám lau sậy, một

đại dương của—của lau sậy mà họ đã đi qua.” Và nhiều giáo sĩ tin vào điều đó, họ, và chấp nhận nó.

51 Ở đây cách đây không lâu, khi phi hành gia đầu tiên này đi lên, ông quay trở lại, và nói ông không hề thấy gì về Đức Chúa Trời. Điều đó thậm chí làm các nhà truyền đạo choáng váng. Họ nghĩ Chúa sống ngay ở trên nơi nào đó, một trăm năm mươi dặm trên cao.

52 Ô, chao ôi, tại sao nền giáo dục và sự khôn ngoan của thế giới này đã biến hội thánh thành một đồng rác rưởi! Các...Nền giáo dục của nó và hệ thống giáo dục, khoa học và nền văn minh, là thuộc về ma quỷ. Đó là nền văn minh của ma quỷ. Kinh Thánh đã nói như vậy.

Và nền Văn minh của chúng ta đang hình thành sẽ không liên quan gì đến nền văn minh này, chút nào. Nó chẳng là gì cả, chút nào. Sẽ có một nền Văn minh khác, vào nền văn minh này và thế giới khoa học này mà chúng ta có. Khoa học, khoa học hơn chúng ta có được, chúng ta càng đi sâu vào những thứ chết chóc, những cái bẫy giết người, và mọi thứ. Trong nền Văn minh mới đó, sẽ không có cái chết, không có bệnh tật, đau buồn, hay đau đớn. Hiểu không? Sẽ không có không cái nào ở Đó. Vì vậy nền văn minh này sẽ phải bị hủy diệt, bởi vì nó là của ma quỷ.

53 Chúng ta tìm thấy, rằng trong Sáng thế ký 4, dân tộc Ca-in đã bắt đầu nền văn minh, xây dựng các thị trấn và thành phố, và vân vân, và các công cụ âm nhạc, và trở thành khoa học. Và mọi người ngày càng xa Chúa hơn, nhưng vẫn sùng đạo. Nhưng khi người của Sét xuất hiện, họ bắt đầu trở lại, kêu cầu Danh Chúa.

À, nói về một điều xảo quyệt như vậy!

54 Tôi không ở đây để làm tổn thương tình cảm của bất kỳ ai, nói điều gì đó về một giáo hội. Và nếu anh em đang ở đây, và thuộc về hội thánh này, tôi không nói điều này để làm tổn thương tình cảm của anh em; vì có nhiều người tốt ở trong đó, cũng như ở các giáo hội khác. Nhưng tôi đã đọc ở Shreveport tuần trước, nơi giáo hội Công giáo đưa ra tuyên bố.

Và chúng ta thấy nơi tất cả họ đang đến với nhau bây giờ tại hội đồng giáo hội thế giới vĩ đại, và vân vân, hoàn toàn chính xác những gì Kinh Thánh nói họ sẽ làm. Thật chính xác.

⁵⁵ Bây giờ chúng ta thấy rằng họ đã nói, “Tại sao, Kinh Thánh...” Một số người Tin Lành muốn giữ Kinh Thánh đó. “Tại sao,” nói, “Kinh Thánh không là gì ngoài một cuốn sách, lịch sử của hội thánh, và họ không có nó trong văn học cho đến khoảng hai trăm năm mươi năm trước. Nó luôn luôn là giáo hội.” Nói, “Đó là giáo hội, không phải Kinh Thánh, và Kinh Thánh chỉ là lịch sử về những gì giáo hội đã làm.” Thật là một lời nói dối tinh vi! Tại sao, chúng ta đã có Kinh Thánh trong ba nghìn năm. Cựu Ước đã được viết trong Kinh Thánh, trong hàng trăm năm trước khi Đấng Christ đến. Chỉ là một điều tinh vi của ma quỷ!

⁵⁶ Và chúng ta thấy trong thời đại này, khi trò chế giễu lớn và làm trò đùa Kinh Thánh, và cố gắng đẩy Kinh Thánh ra, Đức Chúa Trời phải phán xét hội thánh bằng điều gì đó. Ngài không thể chỉ là...

Họ không thể đi xuống con phố này và bắt tôi, và nói rằng tôi đang đi ba mươi dặm một giờ trong khu vực hai mươi dặm, trừ khi có điều gì đó ở đó để nói với tôi rằng tôi chỉ được phép đi hai mươi dặm. Nó phải có ở đó.

Và Đức Chúa Trời sẽ phán xét hội thánh, sẽ phán xét dân sự, một ngày nào đó. Chúng ta biết điều đó. Sẽ có một sự Phán xét. Vậy nếu Ngài sẽ xét xử nó bởi giáo hội Công giáo, thì nhà thờ Công giáo nào? Nếu Ngài định phán xét điều đó bởi Giám Lý, thì Báp-tít sẽ bị hư mất. Nếu Ngài phán xét nó bằng Một Ngôi, thì Hai Ngôi bị hư mất. Hiểu không? Ngài sẽ phán xét nó bằng cách nào? Ngài phán Ngài sẽ xét xử nó bởi Đấng Christ, và Đấng Christ là Lời. Vì vậy đó là Lời của Đức Chúa Trời, mà Đức Chúa Trời sẽ phán xét. “Ban đầu đã có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta. Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Hiểu không? Vì vậy, Ngài sẽ phán xét nó bằng Lời của Ngài.

⁵⁷ Và bây giờ chúng ta phát hiện ra rằng trong thời đại ngày nay, khi họ cố gắng đẩy Kinh Thánh ra (“Chấp nhận hội thánh!” Kinh Thánh: không muốn Nó. “Hội thánh!”) để họ có thể tạo ra

bất kỳ loại tín ngưỡng nào hoặc bất kỳ thứ gì khác, và bước đi bởi điều đó.

⁵⁸Ồ, như tôi đã nói vào đêm nọ tại Shreveport. Trong tiệc—tiệc thánh, khi họ giết chiên con làm sinh tế đó, đã có “không có men ở giữa họ, trong suốt bảy ngày,” không có men, không có men bánh mì. Mọi thứ phải là không có men. Điều đó đại diện cho bảy thời đại hội thánh mà chúng ta có trong cuốn sách ở đây, và không có men nào. Điều gì vậy? Nó là điều gì đó trộn lẫn với Nó. Và chúng ta trộn lẫn tín điều và giáo phái, mọi thứ khác, với Lời, và vẫn cố gọi nó là Lời. “Không có men, sẽ là cả bảy ngày.”

⁵⁹Và ngay cả những gì anh em ăn ngày hôm nay, đừng cố giữ nó cho ngày mai. “Hãy đốt nó bằng lửa, trước khi ánh sáng ban ngày đến,” vì có một Sứ điệp mới sắp ra mắt, và một điều mới. Thấy đó, cố gắng giữ lấy nó, nhưng đó là thái độ của hội thánh. Một cuộc phục hưng xảy ra, và điều đầu tiên anh em biết, trong khoảng ba năm, họ bắt đầu có những tổ chức qua nó. Một giáo phái bắt đầu, sự tổ chức.

Nhưng anh em có để ý không? Điều này đã xảy ra trong hai mươi năm nay và không có tổ chức nào. Và sẽ không bao giờ có. Đây là sự kết thúc. Lúa mì đã trở lại với lúa mì một lần nữa. Lúa mì đã trở lại thành hạt của nó. Vỏ đã tróc ra khỏi nó. Và lúa mì phải nằm trong sự Hiện diện của Con, mới được chín.

⁶⁰Đó há chẳng phải là một điều lạ, mà, cách đây không lâu, ở Bờ Đông, một vụ mất điện lớn? Họ không thể hiểu nó. Texas bị mất điện, tuần trước. Họ không thể hiểu nó. Các bạn không nhận ra đó là một dấu hiệu sao? Các bạn không biết các quốc gia đang tan vỡ? Y-sơ-ra-ên trở về ở quê hương của mình. Và những dấu hiệu này đang chỉ ra rằng chúng ta đang ở kỳ cuối cùng. Cùng lúc trời tối sầm, các bạn không biết đó là dấu hiệu mà nhà tiên tri đã nói sao? Vâng. “Nhưng sẽ có Ánh sáng khoảng lúc chiều tối,” rằng sẽ có một Ánh sáng phát ra vào lúc chiều tối, khi trời tối và mọi thứ đang diễn ra như cách chúng đang diễn ra bây giờ.

⁶¹Hãy nhìn xem cách nó tối sầm như thế nào. Giáo hoàng vừa mới đến đây.

Hãy nhớ rằng, ở trên đèn tạm, khi họ...Các bạn có băng ghi âm. Tôi đoán, tất cả các bạn đều lấy chúng. Chúa đã cho thấy ở đó như thế nào vào ngày hôm đó, trong đèn tạm, chính xác những thời đại hội thánh đó sẽ ở đâu và chúng sẽ như thế nào! Tôi đã vẽ chúng trên bảng ở đó, chúng những thời đại hội thánh mà anh em thấy ở đây được vẽ ra trong một cuốn sách. Và nếu Đức Thánh Linh đó không giáng xuống trong một Trụ Lửa lớn, và trở lại đó ngay trên bức tường đó và vẽ chúng ra, Chính Ngài, trong khi ba hoặc bốn trăm người đang ngồi, nhìn vào Nó!

Và ngay khi giáo hoàng bắt đầu qua ở đây, bằng cách nào đó mặt trăng đã trở nên tối tăm. Và họ đã chụp những bức ảnh của mình giống như cách mà nó được vẽ lên đó trên bức đó. Bây giờ ông đã thực hiện chuyến đi đến đây vào ngày thứ mười ba, đi bộ mười ba bước, phát lễ tiệc thánh cho mười ba người, đến một quốc gia có số thứ mười ba và bị tối sầm đến ở khắp mọi nơi. Các bạn không thấy chúng ta đang ở đâu sao? Chúng ta đang ở thời điểm cuối cùng.

⁶² “Những kẻ chế giễu sẽ dấy lên trong những ngày sau rốt, nói, ‘Không có gì khác biệt về thời gian so với những gì đã xảy ra khi các tổ phụ của chúng ta đã ngủ.’”

Nhưng khi các bạn thấy những điều này bắt đầu xảy ra, hãy ngẩng cao đầu lên, chuẩn bị sẵn sàng. Điều gì đó có thể xảy ra bất cứ lúc nào, Đấng Christ đến vì Hội Thánh của Ngài.

⁶³ Bây giờ, họ không tin điều đó, bởi vì nó là một...nó là một... Họ, họ ủng hộ...Họ không nhận ra rằng họ là những người đang làm ứng nghiệm những lời Kinh Thánh. Mọi người thực sự không nhận ra điều đó, làm những điều này và nói những điều này, họ đang làm ứng nghiệm những lời Kinh Thánh.

Làm sao mà Cai-phe, thầy tế lễ thượng phẩm và tất cả những thầy tế lễ ngày đó, đã chế giễu và làm trò cười về Ngài, không biết rằng, chính Đức Chúa Trời mà họ đang hát về, “Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lại bỏ Tôi?” Thi thiên thứ 22, “Tay Tôi và bàn chân Tôi bị chúng đâm thủng.” Hát câu đó trong đèn thờ, và Ngài chết ngoài kia trên thập tự giá. Họ không biết họ đang làm điều đó. Ngay cả Chúa Jêsus đã cầu nguyện, “Lạy Cha, xin tha cho họ.

Họ không biết họ đang làm gì.” Bởi vì, họ đã thực sự được Kinh Thánh tiên đoán, là bị mù.

⁶⁴ Anh em có biết giáo hội Tin Lành và Công giáo được tiên đoán, trong những ngày sau rốt, bị mù, giống như vậy, với lời Kinh Thánh, với Đấng Christ ở bên ngoài, đang cố gắng vào? “Bởi vì người nói, ‘ta giàu có rồi và không cần gì nữa,’ người không biết rằng người khổ sở, nghèo nàn, khốn khổ, lừa dối, và mù lòa, và không biết điều đó,” Khải Huyền 3. Thế đấy, trở lại với sự mù quáng một lần nữa, chà đạp lên những điều của Đức Chúa Trời, như thể (họ) Nó không có ý nghĩa gì đối với họ, chế giễu và làm trò cười về Nó. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói.

⁶⁵ Nhưng, đối với Hội thánh, Cô Dâu, Sự Cất lên là một sự mặc khải đối với Nàng. Nó được tiết lộ cho Nàng. Mà, sự mặc khải, Cô Dâu đích thực của Đấng Christ sẽ chờ đợi sự mặc khải đó về Sự Cất Lên đó.

⁶⁶ Bây giờ, nó là một sự mặc khải, vì sự mặc khải là đức tin. Anh em không thể có một sự mặc khải mà không có đức tin. Đức tin là sự mặc khải, bởi vì đó là điều được tiết lộ cho anh em. Đức tin là một sự mặc khải. Đức tin là điều đã được bày tỏ cho anh em, giống như nó đã được khải thị cho Áp-ra-ham, điều đó có thể gọi là bất cứ điều gì trái ngược với những gì đã được tiết lộ cho ông, như thể nó không phải như vậy. Bây giờ, đức tin, đó là đức tin là gì, là sự mặc khải của Đức Chúa Trời. Hội thánh được xây dựng dựa trên sự mặc khải, toàn bộ cả Thân thể.

⁶⁷ Ở đây một vài tuần trước, tôi đã nói chuyện với một mục sư Báp-tít tốt quý. Anh ấy đến để thảo luận với tôi. Anh ấy nói, “Tôi thích anh với tư cách một con người, nhưng,” nói, “anh đã trộn lẫn tất cả.”

Tôi nói, “Thế thì, tôi cầu nguyện anh giúp tôi giải quyết,” (anh ấy nói...) “bằng Kinh Thánh.”

Anh ấy nói, “Chúng ta sẽ không bao giờ có thể, Anh Branham à, để kết hợp mọi thứ với nhau cho đến khi chúng ta có được từng Lời trên từng Lời, trên Lời, chính xác với tiếng Hy Lạp, và vân vân.”

68 Tôi đã nói, “Ồ, thưa anh, anh biết rõ hơn điều đó.” Tôi đã nói, “Ngay cả trong Hội đồng Nicaea, cách xa như vậy, ba trăm năm kể từ sự chết của Đấng Christ, họ vẫn đang tranh luận xem học giả Hy Lạp nào đúng. Anh có thể biết. Đó là một sự khải thị, toàn bộ. Là sự khải-...”

Anh ấy nói, “Tôi không thể chấp nhận sự mặc khải.”

Tôi đã nói, “Vậy thì làm sao anh có thể tin nhận Đấng Christ?”

Anh ấy nói, “Ồ, Kinh Thánh nói, ‘Kẻ nào tin thì...về Chúa Jêsus Christ, thì có Sự sống đời đời.’”

69 Tôi nói, “Điều đó đúng. Nó cũng nói rằng không ai có thể gọi Chúa Jêsus là Đấng Christ chỉ bởi sự khải thị của Đức Thánh Linh đã bày tỏ điều đó cho người ấy.” Hiểu không? Thế đấy, quay trở lại một lần nữa, rồi ngay trở lại với sự khải thị. Nó phải được bày tỏ, trong Kinh Thánh.

70 Ca-in và A-bên không có Kinh Thánh để đọc, nhưng nó đã được tỏ lộ cho A-bên, bởi đức tin, đó là một sự mặc khải. A-bên đã dâng cho Đức Chúa Trời một của lễ tuyệt vời hơn của Ca-in. Điều đó, Đức Chúa Trời đã làm chứng rằng ông là người công bình.

Khi Chúa Jêsus được hỏi ở đây, Ma-thi-ơ 16:17 và 18. Chúng ta không có thời gian để đọc nó, nhưng nếu các bạn muốn viết nó ra. Ngài hỏi, “Người ta nói Ta, Con người là Ai?”

“Một trong họ đáp Ngài là ‘Môi-se, Ê-li, hay ai đó.’”

Ngài phán, “Còn các người nói Ta là Ai?”

71 Ông thưa, “Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống.”

72 Ngài phán, “Phước cho người, hỡi Si-môn, con của Giô-na, vì thịt và huyết đã không khải thị điều này cho người. Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ Điều này cho người. Trên đá này,” sự khải thị thuộc linh về Đức Chúa Trời là Ai, Chúa Jêsus là Ai. Và Ngài là sự mặc khải của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt và được bày tỏ cho thế gian.

“Ngài đã ở trong thế gian. Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, đang giảng hòa thế gian lại với chính Ngài, khải thị Đức Chúa Trời là gì, trong một hình hài xác thịt.”

“Ngài là Đấng Christ, Đấng được xúc dầu, Con Đức Chúa Trời.”

⁷³ Ngài phán, “Thịt và huyết không bao giờ tiết lộ điều này cho các người, nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ Điều này cho người. Trên hòn đá này Ta sẽ xây Hội thánh của Ta, sự khai thị của Lời trong thì của Nó. Ta sẽ lập Hội thánh của Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Nó.”

⁷⁴ Sách Khải Huyền là Sách cuối cùng của Kinh Thánh. Nó được niêm phong đối với những người không tin. Trong đó, Kinh Thánh cho biết, ở chương thứ 22, “Hễ ai bớt đi một Lời khỏi Nó, hay thêm một từ vào Nó, Ta sẽ cất phần của người đó từ Sách Sự Sống.” Chúng ta nhận ra rằng, thế thì, nó hoàn toàn được ban cho những người tin. Và Nó mở Sách Khải Huyền và tiết lộ Ai là Tác giả của toàn bộ Sách này. “Ngài được coi là Alpha và Omega,” từ Sáng thế ký đến Khải Huyền, Chúa Jêsus Christ không hề thay đổi, đi thẳng qua. Và bày tỏ sự huyền nhiệm hoàn toàn của Ngài về chính Ngài, và kế hoạch của Ngài cho các thời đại hội thánh của Ngài sắp tới, và được niêm phong trong đó bởi Bầy Ấn.

⁷⁵ Bây giờ, Cuốn Sách đã được viết ra, nhưng rồi, hãy nhớ, Nó đã được niêm phong bằng Bầy Ấn. Và Bầy Ấn này đã không được mở ra (Khải Huyền 10) cho đến khi tiếng của thiên sứ trên gian cuối cùng trên trái đất, Khải Huyền 10: 7. Hiểu không? “Và trong những ngày của tiếng của Sứ điệp của vị thiên sứ cuối cùng, thiên sứ thứ bảy, sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được trọn trong thời đại đó.” Đó, và đó là thời đại mà chúng ta đang sống.

⁷⁶ Tất cả chúng ta đều biết mình đang sống trong Thời đại Lao-đi-xê. Sẽ không bao giờ có một thời đại khác đối với nó. Nó không thể có. Vì vậy, chúng ta đang sống trong Thời đại Lao-đi-xê. Và Bầy Ấn này mà chứa Sách đó, là một sự mầu nhiệm đối với mọi người, sẽ được mở vào ngày đó. Đó là những gì Ngài đã hứa. Bây giờ, nó sẽ không là gì bên ngoài Lời, bởi vì anh em không thể thêm vào Lời hoặc bớt đi Lời. Nó phải luôn luôn là Lời. Nhưng sự mặc khải là bày tỏ Lẽ thật của Nó, Nó là gì, để làm cho Nó phù hợp với phần còn lại của Kinh Thánh. Và rồi Chúa chứng minh rằng đó là Lẽ thật. Hiểu không?

⁷⁷ Đức Chúa Trời không cần người thông giải. Ngài là Đấng Thông Giải của Chính Ngài. Ngài thực hiện sự giải thích của Chính Mình bằng cách làm ứng nghiệm những điều mà Ngài đã nói sẽ xảy ra. Giống như, ngay từ đầu, Ngài đã phán, “Hãy có sự sáng,” và đã có sự sáng. Điều đó không cần bất kỳ sự thông giải nào. Nó đã được chứng thực.

⁷⁸ Vậy thì, Ngài đã hứa những điều nào đó trong ngày cuối cùng này, trong Kinh Thánh. Ồ, nó đã có ở đó.

Đó là cách Chúa Jêsus là Con của Đức Chúa Trời. Ngài đã hứa sẽ sai Ngài đến. Khi Ngài ở trong những ngày của Ngài ở đây trên trái đất, và mọi người không thể tin Ngài, Ngài phán, “Hãy tìm kiếm lời Kinh Thánh, các người nghĩ rằng các người có Sự sống Đời đời, và Chúng chính là những Lời làm chứng về Ta. Nếu Ta không làm công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta. Nhưng nếu các người không thể tin Ta, thì hãy tin những công việc Ta làm, vì chúng làm chứng Ta là Ai.”

⁷⁹ Vậy thì, ở thời đại của Wesley, những công việc mà ông đã làm đã làm chứng ông là ai.

Trong thời đại của Luther, về sự cải chánh, ồ, chắc chắn, nó đã làm chứng thực ông là ai.

⁸⁰ Trong những ngày của Ngũ Tuần, việc khôi phục lại các ân tứ, khôi phục lại các ân tứ, nói tiếng lạ và đuổi quỷ, và các ân tứ, tại sao, nó đã làm chứng. Không có chuyện đùa cợt về điều đó. Người ta nói khi thoát tiên nó dấy lên...Tôi đã đọc những sách về lịch sử Ngũ tuần. Họ nói rằng, “Nó không thể tồn tại lâu. Nó sẽ bị thiêu rụi.” Nó vẫn đang cháy. Tại sao? Là bởi vì các bạn sẽ không bao giờ dập tắt nó được. Đức Chúa Trời đã phán nó sẽ ở đó. Đó là phần của Lời, và các bạn không thể bỏ điều đó ra ngoài được nữa.

Và rồi khi đó Cô Dâu được gọi ra, làm thế nào anh em sẽ dập tắt được? Đó là sự mặc khải về sự bày tỏ của Lời đã trở nên thật. Và chúng ta đang sống trong ngày đó; ngợi khen Đức Chúa Trời; sự mặc khải về sự màu nhiệm của chính Ngài.

⁸¹ Bây giờ, sự Cất lên chỉ...Sự Cất lên này mà chúng ta đang nói về, là chỉ dành cho Cô Dâu. Hãy nhớ, Kinh Thánh đã nói, “Và

những người chết còn lại không sống trong một nghìn năm.” Sự Cất Lên vĩ đại này! Nếu không có một Sự Cất Lên, thưa các bạn, chúng ta hiện ở đâu? Chúng ta sẽ làm gì? Chúng ta đang sống ở thời đại nào? Chúng ta có lời hứa gì? Sẽ có một Sự Cất Lên. Kinh Thánh nói rằng sẽ có. Và nó sẽ chỉ dành cho người được Chọn, Quý Bà được Chọn, Cô Dâu trong thời đại này, được kéo ra, là Hội thánh.

⁸² Từ ngữ...chính từ, *hội thánh*, có nghĩa là “được gọi ra.” Như Môi-se đã gọi một dân tộc ra khỏi một quốc gia, thì Đức Thánh Linh gọi Cô Dâu ra khỏi một giáo hội; một Hội thánh ra khỏi một giáo hội; các thành viên, từ mọi hệ phái, tạo thành một Cô Dâu, cây Cô Dâu. Nó ở trong—trong cuốn băng, *Cây Cô Dâu*. một Cô Dâu bước ra, gọi, và đó là người mà...cây Cô Dâu, đúng hơn là, Cô Dâu, là hội thánh mà sẽ ở trong sự Cất lên; rằng, một mình, không gì khác ngoài Cô Dâu, những người được chọn mà Đức Chúa Trời đã biết trước từ ban đầu, các gen thuộc linh của Cha.

Xin để tôi dừng lại ở đây một phút. Và tôi tiếp tục lo lắng, nghĩ rằng tôi sẽ giữ các bạn, sẽ giữ các bạn quá lâu.

⁸³ Nhưng, để ý, nhìn xem, mỗi người trong số các bạn. Bạn có biết, nhiều năm trước khi bạn được sinh ra, bạn đã ở trong cha mình một gen vậy không? Đúng thế. Một mầm, một hạt giống, đã ở trong cha bạn; đến từ nam giới, không phải nữ giới. Hiểu không? Phái nữ dưỡng trứng, ấp ủ. Nhưng mầm sự sống đến từ người cha...Bây giờ, hãy nói, trong cha tôi...

⁸⁴ Hoặc, con trai tôi đang ở đây, khi tôi mười sáu tuổi, con trai tôi đã ở trong tôi. Tôi không biết cậu ấy, nhưng cậu ấy đã ở đó. Bây giờ, qua sự giao phối, qua cuộc kết hôn linh thiêng, nó trở thành hình ảnh của tôi. Tôi biết anh ấy. Tôi có thể thông công với anh ta. Và anh ấy đến đúng lúc khi đúng giờ.

⁸⁵ Bây giờ, anh em cũng vậy, nếu anh em có Sự sống Đời đời, anh em đã là một...trong Chúa trước khi từng có một thế giới. Anh em là một phần, một người con của Đức Chúa Trời, một thuộc tính của Đức Chúa Trời. Ngài đã biết chính thời đại anh em sẽ đến. Ngài đã định trước cho anh em đến thời đại đó, để chiếm lấy vị trí đó, và không ai khác có thể lấy được; quan tâm bao nhiêu lần mạo danh và nhiều thứ. Anh em phải ở đó, bởi vì Ngài biết

anh em sẽ ở đó. Bây giờ anh em được bày tỏ. Giờ đây anh em có thể thông công với Ngài, và đó là điều Ngài muốn. Ngài mong sự thông công, được thờ phượng. Nhưng nếu đời sống của anh em không...luôn luôn là một thuộc tính trong Đức Chúa Trời, thì anh em chỉ là một kẻ bắt chước Cơ-đốc giáo. Hiểu không? Sẽ có hàng triệu và hàng tỷ người trong số họ, họ sẽ chỉ là những người bắt chước Cơ-đốc giáo.

⁸⁶ Một nhận xét mà tôi vừa thực hiện gần đây. Tôi đang quan sát Anh Demos Shakarian ở đó, khi họ đang phối giống gia súc lai tạp, xem các ống nghiệm, vân vân, được bác sĩ đưa vào, và quan sát những thứ này.

⁸⁷ Mỗi một lần giao phối của con đực, ước tính phóng ra khoảng một triệu tinh trùng. Và cũng cùng—cùng một lần con cái cũng sản sinh ra khoảng một triệu trứng. Nhưng anh em có biết trong tất cả những tinh trùng bé xíu đang di chuyển, hàng triệu của chúng, chỉ có một duy nhất được định cho sự sống, và chỉ có một trứng thụ thai không? Và tinh trùng bé xíu đó sẽ phải vượt lên qua tất cả những tinh trùng bé xíu kia, ngay trên đỉnh của mọi tinh trùng nhỏ trông giống như nó, và đi qua đỉnh của mầm đó và đến trên *đây*, và tìm thấy trứng màu mỡ đó và bỏ vào trong trứng để thụ thai. Và rồi phần còn lại của chúng sẽ chết. Thế nào, nói về sự sinh đồng trinh, ồ, nó không phải là sự huyền bí gì cả mà là sự sinh sản thể chất bình thường, cách mà nó được báo trước, được định trước bởi Đức Chúa Trời!

⁸⁸ Bây giờ, lúc ban đầu, cách đây nhiều năm trước khi có một khoảng thời gian bắt đầu, bạn, nếu bạn là một Cơ-đốc nhân được tái sinh, thì tối nay, bạn đã ở trong Đức Chúa Trời, là Cha của bạn. Đó là lý do, khi bạn bước vào cuộc sống này ở đây và tuyên bố Cơ-đốc giáo, ồ, mọi thứ sau này trở nên sai trật, bạn đã tự hỏi tại sao lại *điều này* như vậy, và tất cả *điều này*. Nó, bạn đã tự hỏi về nó. Nhưng, một ngày nọ, có điều gì đó ập đến với bạn. Nó là gì vậy? Sự sống đó đã ở trong đó, ngay từ đầu. Và nếu nó...

⁸⁹ Giống như câu chuyện nhỏ của tôi về con đại bàng, việc tìm thấy nó, mẹ nó tìm thấy con đại bàng. Anh em đã nghe tôi giảng về điều đó, con đại bàng nhỏ đó đã được nở ra như thế nào dưới một con gà mái. Nhưng nó, thói quen của nó là cố gắng cho chúng

ăn—những gà con, con đại bàng nhỏ không thể hấp thụ nó, bởi vì nó không phải là một con gà, ngay từ đầu. Tuy vậy, nó đã ở trong chuồng với gà, theo gà con. Nhưng nó sẽ cào trong chuồng và mọi thứ, và con đại bàng nhỏ không thể chịu đựng được điều đó. Nhưng mỗi lần gà mẹ tức và mọi thứ, các gà con phải đi, vì vậy nó cũng sẽ đi. Nhưng một ngày nọ...

⁹⁰ Mẹ nó biết mình đã đẻ ra hai trứng, chứ không phải một trứng. Phải có một trứng, nơi nào đó. Mẹ đi săn tìm, bay lượn, lượn vòng quanh. Cuối cùng nó đi qua trang trại, và nó tìm thấy đứa con của mình, và nó kêu lên với con nó. Đó là một tiếng nói, nó nhận ra rằng đó là tiếng mà phù hợp. Đó là những gì nó đang tìm kiếm, đấy, và sau đó nó nhận ra rằng mình không phải là một con gà. Nó là một con đại bàng.

Và đó là cách, mọi Cơ-đốc nhân được sanh lại, khi anh em đến. Tôi không quan tâm bạn đã tham gia bao nhiêu giáo phái, bao nhiêu cái tên, bạn ghi tên mình vào các sách và mọi thứ, khi Lời Chúa chân thật đó được chứng thực và trở nên thật trước bạn như vậy, bạn nhận ra mình là một đại bàng, ngay tại đó. Bởi vì, tất cả những tiếng kêu này của con gà mái, “Con tham gia *cái này* và tham gia *cái này*, và đi theo cách *này* và cách *kia*,” nó thật vô nghĩa. Đó là một sự chân thật, thêm Lời vào Lời.

⁹¹ Khi một mầm sống trong tử cung của—của phụ nữ, nó không diễn ra...Bạn, bạn không trở nên là mầm của con người từ cha mình mà tạo thành, và điều tiếp theo bạn trở thành mầm từ một con chó, và điều tiếp theo từ một con mèo, điều tiếp theo từ một con gà. Nó phải là mầm sống của con người.

Và Thân thể của Chúa Jêsus Christ, Cô Dâu, sẽ là phần của Thân thể Ngài. Mà sẽ...Ngài là Lời, và Cô Dâu sẽ phải là Lời; Lời thêm vào Lời, thêm vào Lời. Sự xưng công bình của Luther, sự thánh hóa của Wesley, phép báp têm của những người Ngũ Tuần bằng Đức Thánh Linh, việc khôi phục các ân tứ, và tất cả các phần còn lại của Nó, đi cùng với Nó. Hiểu không? Nó phải là Lời ở trên Lời, mầm sống trên mầm sống, Sự sống trên đỉnh của Sự sống, để mang lại toàn bộ tầm vóc của Cô Dâu của Chúa Jêsus Christ. Bây giờ, bạn nhớ bạn là một thuộc tính.

⁹² Và bây giờ, vấn đề là, sau khi chúng ta tìm ra những điều này, rằng Đấng Christ sẽ đến vì Cô Dâu của Ngài, bây giờ làm thế nào để chúng ta có được vào Cô Dâu đó? Đó là vấn đề.

Nhiều người nói, “Gia nhập vào hội chúng của chúng tôi.” Một trong số họ muốn một kiểu rửa tội nào đó. Một người muốn làm *điều này* hoặc *điều kia*. Một người nói, “Bạn phải nói bằng các thứ tiếng khác, nếu không bạn không hiểu được Nó.” Người kia nói, “Bạn không cần phải nói tiếng lạ.” Người *này* nói rằng, “Bạn phải nhảy trong thần linh.” Người *này* nói rằng, “Bạn phải hét lên.” Người *này*, “Có một cảm giác.” Tất cả đều được, và rồi, tất cả, vẫn sai trật.

Làm thế nào một người đàn ông có thể...hay một phụ nữ, hoặc một đứa con của Đức Chúa Trời, được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, phủ nhận Lời của Đức Chúa Trời? Khi, Chính Đức Chúa Trời giải thích Điều đó và nói, “Đây chính là Nó. Ta đã hứa với Nó. Nó đây này,” cho thấy Nó thật đơn giản như Nó có thể.Ồ, họ nhất định phải thấy Nó. Hiểu không? Làm sao Đấng Christ có thể phủ nhận Lời của Chính Ngài? Và nếu Đấng Christ ở trong bạn, Điều đó không thể phủ nhận Lời của Chính Ngài.

⁹³ Vậy thì làm thế nào để chúng ta vào được Thân này? Cô-rinh-tô thứ Nhất 12, “Tất cả chúng ta đều được báp têm trong Thân thể này bởi một Thánh Linh, bởi một phép báp têm bằng Đức Thánh Linh.” Rằng, nếu anh em muốn nhận điều đó, Cô-rinh-tô Nhất 12:13. “Và bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều được báp-têm.” Và Thánh Linh là Sự Sống của Đấng Christ. Có đúng không? Sự Sống của Đấng Christ! Và sự sống của bất kỳ hạt giống nào...Mà, Ngài là Hạt giống Lời, mang Hạt giống đến với Sự sống. Anh em hiểu được nó không? Nếu điều đó—nếu Sự sống đó đang để ra trong Hạt giống, và phép báp têm của Đức Thánh Linh đến trên Nó, nó nhất định mang lại Sự sống Hạt giống đó.

⁹⁴ Như tôi đã nói với các bạn ở đây tại Phoenix, cách đây không lâu. Tôi đã nói chuyện với Anh John Sharrit. Tôi ở ngoài đó, và anh ấy chỉ cho tôi một cây, một loại cam quýt. Anh ấy—anh ấy đã trồng rất nhiều cây ăn quả có múi. Và anh ấy chỉ cho tôi một cây, nó có tám hoặc chín loại trái khác nhau trên đó. Và tôi đã nói, “Anh Sharrit, đó là loại cây gì?”

Nói, “Một cây cam.”

Tôi nói, “Tại sao lại là chanh, quýt, bưởi lai, và bưởi?”

Anh ấy nói, “Tất cả đều là trái cây họ cam quýt. Chúng được ghép.”

“Ồ,” tôi nói, “tôi thấy. Bây giờ, năm sau, tất cả sẽ có cam bởi vì...”

⁹⁵ “Ồ, không. Mỗi cây sẽ mang quả riêng của mình. Mỗi nhánh sẽ sinh hoa kết trái.”

⁹⁶ Nhiều người trong các bạn trồng cây ăn quả biết điều đó, ở đây trong thung lũng cam quýt này. Nó sẽ sanh trái của chính nó. Bạn đặt một cành chanh vào một cây cam, nó sẽ sinh ra những quả chanh, vì đó là bản chất của một loại trái cây họ cam quýt. Tuy nhiên, nó sẽ không kết trái ban đầu.

Và đó là những gì chúng ta đã làm. Chúng ta đã ghép vào, tiếp thu các tín điều, và vân vân, và ghép vào mỗi cây, tại đây. Làm thế nào những người Giám Lý có thể sinh ra bất cứ thứ gì ngoài một đứa con Giám Lý? Làm thế nào mà giáo phái nào có thể sinh ra bất cứ thứ gì ngoài một đứa con giáo phái?

⁹⁷ Nhưng nếu cây đó ra một nhánh ban đầu, nó sẽ sinh ra những quả cam.

Và sau đó nếu Đức Chúa Trời làm bất cứ điều gì trong Hội thánh, điều đó sẽ là nguyên bản, trở lại với Lời. Một cách chính xác. Nó phải như vậy, bởi vì Sự sống ở trong Cây, và Nó sanh ra đồng loại của chính Nó.

⁹⁸ Bây giờ, khi chúng ta tìm thấy, bây giờ, có hội thánh lớn đó đã di chuyển xuống, qua nhiều thời kỳ, mang lại kết quả của nó. Và khi các chi bỏ đi, họ sẽ cắt tia chúng đi. Trong Thánh John 15, bây giờ, không bao giờ cắt bỏ gốc Nho. Ngài chặt bỏ những cành cây, cắt bỏ chúng đi, vì chúng không sinh trái. Và—và chúng ta...

⁹⁹ Chúa Jêsus muốn có hoa trái, cho chính Ngài. Vợ của Ngài phải sinh ra một đứa con giống như Ngài.

Thế thì, nếu nó không sinh ra những đứa con, những đứa con Nàng Dâu, những đứa con Lời, thì nó là đứa con của giáo phái. Sau đó, tình yêu đầu tiên của nàng, dành cho thế giới và giáo

phái, nàng đã quay trở lại với điều đó. Và nó không thể sanh ra một Cơ-đốc nhân thực sự, chân chính, được sanh lại, bởi vì không có gì ở đó để sanh Nó ra.

¹⁰⁰ Giống như nếu bạn lấy một nhánh chanh và đập nó vào trong đó, nó sẽ sanh ra một quả chanh, nhưng nó không thể sanh ra một quả cam, bởi vì nó không có ở đó ngay từ đầu. Nhưng nó đã được định sẵn vào lúc ban đầu, vì sự biết trước của Đức Chúa Trời, đã định sẵn mà sinh ra thì phải sinh ra quả cam. Nó không thể mang lại gì khác.

¹⁰¹ Đó là cách của Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, khi giờ đến. Mọi người...Anh em để Chúa bắt đầu làm điều gì đó, mọi người đã có quả bóng để nhập cuộc. Hiểu không? Nó luôn luôn là cách đó.

Tôi đã đọc lịch sử, của Martin Luther, ở đây cách đây không lâu. Nói, “Thật...Thật không quá khó để tin rằng Martin Luther có thể phản đối giáo hội Công giáo mà không hề gì. Nhưng mà,” nói, “điều kỳ lạ, rằng ông có thể ngẩng cao đầu trước tất cả sự cuồng tín theo sau sự phục hưng của ông, và vẫn thẳng thắn về sự xưng công bình của ông.” Hiểu không? Tất cả mọi thứ, những sự mạo danh và mọi thứ, theo sau ông.

¹⁰² Hãy nhìn Bà Semple McPherson, Aimee Semple McPherson, người có ngôi đền thờ này ở trên đây. Mỗi nữ thầy giảng đều có những lời nói hoạt náo và sắp đặt Kinh Thánh theo cùng một cách, chỉ—chỉ là những sự mạo danh xác thật!

Chúng không thể là nguyên bản. Đó là cách mà các giáo hội không thể có được. Anh em để một giáo hội có được cái gì khác trong một thành phố, giáo hội khác không thể chịu đựng được. Họ phải có nó. Hiểu không? Chúng không còn là nguyên bản nữa.

Lời Chúa là nguyên bản. Đó là Lời, và Nó phải sinh ra loại của Nó; Loại của nó trong mùa của Nó, được chọn, được định trước bởi Cha, là Đức Chúa Trời.

¹⁰³ Bây giờ làm thế nào để chúng ta vào được Hội thánh này? “Bởi một Thánh Linh, tất cả chúng ta đều được báp têm trong

một Thân thể này, Thân thể của Đấng Christ,” đó là Cô Dâu, Lời. “Được báp-têm vào trong đó bởi Đức Thánh Linh.”

¹⁰⁴ Bây giờ chúng ta hãy để ý xem chúng ta có đang ở độ tuổi cuối cùng, hay không. Bây giờ chúng ta tìm hiểu xem, nếu chúng ta quay lại trong Sáng thế ký, khoảng, ồ, khoảng chương thứ 5, anh em cũng có thể lật sang Lu-ca và tìm thấy, rằng Hê-nóc là người thứ bảy kể từ Nô-ê. Hê-nóc.

Ở đó nắm bắt được dòng dõi của con rắn. Vì, nếu Ca-in là con trai của A-bên, thì ông là con thứ tám. Hiểu không? Nhưng không nơi nào trong Kinh Thánh nói rằng Ca-in là con trai của A-bên... hoặc Ca-in—hoặc Ca-in là con trai của A-đam. Bởi vì, điều đó, Kinh Thánh nói, “Ông ta là người ác đó.” Và A-đam không phải là kẻ ác. Hiểu không? “Ông ta là người ác.”

¹⁰⁵ Ở đây chúng ta thấy rằng Hê-nóc là người thứ bảy kể từ thời Nô-ê, một hình bóng về các thời đại hội thánh. Bây giờ, tất cả sáu người còn lại, trước ông, đều chết, nhưng Hê-nóc đã được cất lên. Hê-nóc trong sự cất lên, người đời thứ bảy, tỏ cho thấy rằng ấy là thời đại hội thánh thứ bảy có Sự Cất Lên. Bây giờ, không còn nghi ngờ gì nữa, chúng ta đang ở trong thời đại hội thánh thứ bảy. Tất cả chúng ta đều biết điều đó.

¹⁰⁶ Vậy thì, đó là thời đại hội thánh thứ bảy diễn ra sự Cất Lên. Tất cả sáu thời đại còn lại đã chấm dứt. Nhưng Hê-nóc đã được cất lên, bởi vì, “Ông không được tìm thấy. Đức Chúa Trời đã đem ông đi.” Nhưng Hê-nóc, được cất lên, là một hình bóng về tất cả những người còn lại trong số họ đang chết. Nhưng Cô Dâu kỳ—kỳ cuối cùng sẽ được gọi ra khỏi... Sự cất lên, không có sự chết, sẽ được gọi ra khỏi thời đại hội thánh thứ bảy, mà chúng ta đang làm chứng về thời đại đó. Ồ, chao ôi! Bây giờ chúng ta hãy đào thật sâu vào, tìm hiểu. Hiểu không?

¹⁰⁷ Bây giờ, ở đây, cũng là một hình bóng của bảy thời đại hội thánh, trong Khải Huyền 10:7, rằng sự mầu nhiệm lớn của Sách đã được hé mở qua Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy.

¹⁰⁸ Vậy thì, có một Sứ giả trên, luôn luôn, và một sứ giả trên đất. Từ *thiên sứ* trong tiếng Anh có nghĩa là “một sứ giả.” Và trong Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy, khi người đang rao truyền, sứ vụ

của mình, “lúc đó khi người bắt đầu cho nghe tiếng chức vụ của mình,” không phải khi người đã bắt đầu.

Chúa Jêsus khi Ngài bắt đầu đi rao giảng, Ngài bắt đầu chữa lành cho những người ốm đau và bệnh tật. “Ồ, Ra-bi vĩ đại đó! Người là một Tiên Tri.” Mọi người muốn có Ngài ở trong giáo hội của mình.

Nhưng một ngày nọ khi Ngài ngồi xuống và nói, “Ta và Cha Ta là Một,” điều đó đã khác hẳn. Điều đó là khác hẳn. “Và nếu các người không ăn thịt Con Người, và uống huyết Ngài, các người không có Sự sống trong các người.”

“Ồ, Ngài là một ma cà rồng!” Hiểu không? Hiểu không? Điều đó thì khác nhau.

Ngài đã không giải thích điều đó. Họ đã thấy sự bày tỏ rồi, sự minh chứng của Lời Đức Chúa Trời cho thời đại của Ngài, được thực hiện và chứng minh cho họ thấy rằng Ngài là Sứ giả của thời đại đó. Và Ngài không cần phải giải thích gì cả.

¹⁰⁹ Những môn đồ đó có thể không giải thích được Điều đó. Nhưng họ tin Điều đó, cho dù họ có thể giải thích Điều đó hay không. Họ đứng yên và tin vào Điều đó. Làm sao họ có thể nói được nếu họ sẽ ăn thịt Ngài và uống Huyết của Ngài? Ồ, không thể nào cho họ để làm điều đó. Nhưng họ tin Điều đó, bởi vì họ đã được định trước. Chúa Jêsus nói Ngài “đã chọn họ trước khi sáng thế.” Hiểu không? Họ đã tin Điều đó. Dù họ có thể giải thích Điều đó, hay không, họ vẫn tin Điều đó.

¹¹⁰ Bây giờ hãy xem, bây giờ, trong thời đại hội thánh thứ bảy, “Khi thiên sứ thứ bảy bắt đầu cho nghe tiếng, các sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời được tỏ ra ngay tại đó,” các Ấn.

Điều đó, những người cải cách mà...họ đã không có đủ thời gian. Luther không sống đủ lâu, Wesley cũng không. Các thời đại không sống đủ lâu, họ những nhà cải chánh. Họ có sứ điệp của thời đại đó, và mọi người nắm bắt được nó và đặt tên cho nó. Và nó là gì?

¹¹¹ Anh em không bao giờ có thể đánh bại được thiên nhiên. Thiên nhiên luôn làm chứng. Đức Chúa Trời vận hành liên tục với thiên nhiên. Nó phải vậy.

Giống như mặt trời mọc. Mặt trời mọc vào buổi sáng, đó là một em bé được sinh ra. Nó yếu ớt, chưa đủ nhiệt lượng với nó. Mười giờ, nó sắp tốt nghiệp trung học. Giữa ngày, nó đang đi vào cuộc sống. Ba giờ chiều, nó bắt đầu già. Năm giờ sáng, nó sắp chết. Già yếu lại, đi tới năm mờ. Đó có phải là kết thúc của nó? Nó mọc lên trở lại, vào sáng hôm sau. Hiểu không?

¹¹² Hãy nhìn xem cây cối, làm thế nào chúng mọc ra các lá, mọi thứ của chúng. Bây giờ chúng ta tìm hiểu xem, lá rụng khỏi cây, quay trở lại. Điều gì vậy? Sự sống đi xuống gốc cây. Đó có phải là kết thúc của nó? Trở lại vào mùa xuân năm sau, với sự sống mới.

¹¹³ Bây giờ hãy xem các giáo hội, nó đã làm điều tương tự trong cuộc Cải chánh như thế nào. Nó xuất hiện. Hạt lúa mì đó rơi xuống đất và chết, dưới sự bức hại thời kỳ đen tối. Nó đã đi vào lòng đất. Nó phải chết. Bất kỳ người thuộc linh nào, đều có thể thấy điều đó. Điều đó, trừ phi hạt giống đó chết và thối rữa, nó sẽ ở đơn độc. Và nó phải đi vào lòng đất, dưới thời kỳ đen tối. Nó nằm đó, mục nát. Và đi ra trong hai lá lúa nhỏ của giáo hội Lutheran. Từ giáo hội Lutheran, sanh ra nhiều lá lúa hơn, Zwingli và vân vân. Từ đó đi lên tua, đó là John Wesley, thời đại truyền giáo vĩ đại. Nó rơi xuống trở lại. Từ đó đến thời đại lừa dối đó, thời đại Ngũ tuần đó. Hạt lúa mì đó, mà...

¹¹⁴ Ai ở đây, từng trồng lúa mì chưa? Anh em hãy nhìn cây lúa mì đó khi anh em nhìn nó. Khi anh em ra ngoài đó, hãy nói, “Tôi có lúa mì.” Anh em làm như thể anh em có lúa mì ở đó thật vậy. Anh em mở nó ra quan sát thật kỹ. Anh em chẳng có lúa mì gì cả. Anh em có vỏ trấu thôi. Chúa Jêsus đã chẳng cảnh cáo chúng ta điều đó, trong Ma-thi-ơ 24:22....bốn? “Trong những ngày sau rốt, hai linh sẽ rất gần gũi nhau, đến nỗi nó sẽ lừa dối chính hạt lúa mì được chọn nếu có thể được.” Hiểu không? Bây giờ hãy xem. Nó là kẻ vận chuyển.

¹¹⁵ Vậy thì, Sự sống xuất hiện thông qua Luther là thứ đã tạo nên Wesley. Sự sống đến từ Wesley là điều đã tạo nên Ngũ Tuần. Sự sống đến từ Ngũ Tuần tạo nên lúa mì. Nhưng họ là những người vận chuyển. Hiểu không? Cuộc sống thật đi qua đó. Sứ điệp đi qua, nhưng Nó đang hướng lên vào lúa mì. Đó là lý do tại sao lúa mì mọc lên và mang toàn bộ thứ vào Sự Cất lên, ở đây phía trên

cùng. Cô Dâu, tự Nó, ra khỏi mỗi thời kỳ. Nhưng thân cây giáo phải chết, khô héo và chết. Anh em có nhận thấy, những ngày cuối cùng này, bây giờ nó bắt đầu kéo ra như thế nào không? Khi lúa mì bắt đầu phát triển, thì vỏ—vỏ trấu bắt đầu tách ra khỏi Nó.

¹¹⁶ Hãy nhìn lại tai lúa mì nhỏ đó khi anh em nhìn vào nó. Kéo nó ra như thế này, và nhìn vào nó và thấy. Anh em thấy có một chồi lúa mì nhỏ ở đó. Bạn phải lấy một kính hiển vi phóng to gấp ba mươi lần để nhìn vào nó, để nhìn thấy những chồi nhỏ của lúa mì ở đó. Thấy không?

Nó đã trở lại đó, nhưng Nó bắt đầu phát triển. Giờ đây, vỏ đó phải ở đó, để che chở cho chồi Đó, cho Nó có cơ hội mọc ra. Nhưng sau đó khi Nó bắt đầu phát triển và Sự điệp bắt đầu được lan truyền, thì cái vỏ tách ra khỏi Nó. Và Sự sống đi ra ngay khỏi cái vỏ đó, vào trong lúa mì. Tiếp tục như thế! Đó là cách nó được tiến hành trong mỗi thời đại. Nó thật—nó thật sự không thể đánh bại thiên nhiên. Nó là...Đó là sự liên tục của Đức Chúa Trời, đường lối Ngài làm các sự việc.

¹¹⁷ Và bây giờ đó là thời đại mà chúng ta đang sống ngay bây giờ, thời đại hội thánh thứ bảy. Bây giờ, tất cả sẽ được thể hiện trong hạt lúa mì cuối cùng, một hạt khác quay trở lại. Bây giờ, nếu anh em lấy Lu-ca chương 17 và câu 30, Ngài phán, “Như trong thời Sô-đôm, sẽ xảy ra như vậy khi Con Người hiện đến, khi Con Người bắt đầu bày tỏ chính Ngài.” *Bày tỏ* là gì? Cho biết sự mặc khải của Ngài về Ngài là gì trong ngày nay. Khải thị cho dân sự, lời được bày tỏ cho thời đại đó. Khải thị cho dân sự, bởi sự bày tỏ của Thánh Linh rằng Chúa Jêsus sống ở giữa chúng ta. Và, hãy nhớ, Ngài được đại diện ở đó trong một con người. Một người đàn ông! Ngài phán, “Như việc đã xảy ra...” Bây giờ, Ngài đọc Kinh Thánh giống như chúng ta đã đọc, Sáng thế ký. Bây giờ, chúng ta nhận thấy trong chương Sáng thế ký đó, khi Chúa Jêsus đang nói về điều đó.

¹¹⁸ Chúng ta tìm thấy ở đó, rằng, trong đó, quay lưng của Ngài về lều đó, và Sa-ra ở trong lều. Ngài phán, Ngài hỏi một câu. Và bà không tin những gì sẽ xảy ra có thể xảy ra. Ngài phán, “Bây giờ, hỡi Áp-ra-ham, Ta sẽ đến thăm ngươi theo kỳ đã định.”

Hiếu không? Và Sa-ra, ở trong lều, đã cười về điều đó. Ngài phán, “Tại sao Sa-ra cười, trong lều, nói, ‘Làm sao những điều này có thể được?’”

¹¹⁹ Chúa Jêsus đã hứa. Và Đó là Ngài. Áp-ra-ham gọi Ngài, “Elohim,” Đấng Toàn Năng. Đó là Ngài. Vậy thì, Kinh Thánh tiên đoán rằng điều đó sẽ trở lại trong những ngày sau rốt. Chúa Jêsus đã phán vậy. “Khi các người thấy những điều này bắt đầu xảy ra,” chỉ cần nhớ, khi điều này bắt đầu diễn ra như vậy thì, rằng, “các người biết rằng thời gian đã đến gần cửa.”

¹²⁰ Nhìn vào thế giới của chính nó. Hãy nhìn thế giới, Sô-dôm, nếu đã từng có một Sô-dôm. Hãy nhìn dân sự hư hỏng trong sự bội nghịch như vậy. Đầu óc họ bị lầm lạc. Họ không biết phép tắc thông thường là gì. Nhìn ra những kẻ sống ngoài vòng pháp luật...[Băng trống—Bt.]...đồng tính và mọi thứ.

Và nhìn phụ nữ của chúng ta, đã tạo sự cuồng loạn như thế nào. Nhìn thấy sự cuồng loạn, bại hoại, hư đốn giữa những người phụ nữ chúng ta. Và không chỉ của chúng ta...

Anh em nói, “Đó là người Giám Lý.” Đó cũng là người Ngũ Tuần. Nó là sự việc toàn bộ.

¹²¹ Hãy nhìn những người đàn ông của chúng ta. Họ đeo bám trong một số truyền thống giáo phái nhỏ bé, thay vì Lời Chúa. Họ bám vào nó, thay vì bước ra khi họ nhìn thấy Đức Chúa Trời khiến chính Ngài được biết đến một cách hoàn hảo. Lý do, họ bị mù. Họ không thể thấy Nó. Họ sẽ không bao giờ thấy Nó.

Bây giờ hãy xem những gì diễn ra ở đây, trong khi chúng ta đi nhanh.

Tôi nghĩ rằng người phụ nữ đó muốn chúng ta rời đi. Tôi thấy cô ấy đưa bàn tay của mình, điều gì khác về cô ấy muốn chúng ta đi ra, vì vậy tốt hơn chúng ta nên nhanh lên.

¹²² Vì vậy, bây giờ hãy chú ý đến Hê-nóc, hình bóng của Hội thánh. Ở đây ông cũng đã làm hình bóng cho thời đại hội thánh thứ bảy. Anh em có thể nghĩ về điều đó? Thời đại hội thánh thứ bảy! Để ý. “Ở tiếng của...”

¹²³ Bao nhiêu người tin rằng có bảy sứ giả trong bảy hội...? Ồ, tất cả chúng ta đều tin điều đó, nếu chúng ta tin Kinh Thánh. Tất

nhiên, nếu chúng ta không tin Kinh Thánh, chúng ta sẽ không tin nó. Nhưng, đã có.

¹²⁴ Bây giờ chúng ta đang sống trong thời đại hội thánh thứ bảy. Và khi Kinh Thánh nói điều đó, thời đại hội thánh thứ bảy này, “Khi sứ giả của thời đại hội thánh thứ bảy bắt đầu cho nghe tiếng Sứ điệp của mình, thì tất cả những mầu nhiệm đã từng bị bóp méo qua các thời đại, sẽ được khải thị vào thời đó.” Ở đây chúng ta thấy điều đó, Con Người đến giữa dân Ngài và đang thực hiện một cách chính xác, xác nhận Sứ điệp của Ngài như Ngài đã nói Ngài sẽ làm. Ở đây chúng ta tìm thấy nó, trong thời đại cuối cùng này.

¹²⁵ Bây giờ, và bảy canh, giống như canh thứ bảy, khi đến, Ngài không đến canh thứ nhất, thứ hai, thứ ba, thứ tư, mà đến ở canh thứ bảy. Đó là Hê-nóc, người thứ bảy, được cất lên. Và Nô-ê, là một hình bóng về người Do-thái, được mang đi. Bây giờ, trong thời Kinh Thánh, nói về các canh giờ. Và đêm không được chia thành giờ, trong thời gian của Kinh Thánh.

¹²⁶ Bây giờ hãy lắng nghe kỹ. Bởi vì, tôi sẽ nhanh chóng ngay bây giờ, vì họ muốn có phòng. Không. Kinh Thánh không được phân chia, hoặc—hoặc...

¹²⁷ Đêm không chia theo giờ, theo giờ Kinh Thánh. Nó đã được chia trong các canh giờ. Có ba canh. Giờ đây, canh đầu tiên bắt đầu từ chín giờ đến mười hai giờ. Canh thứ hai bắt đầu từ mười hai giờ đến ba giờ. Và canh ba của đêm được tính từ ba đến sáu. Bây giờ chúng ta có ba, ba lần ba, là một con số chín, số không hoàn hảo. Thế rồi chúng ta quay lại phần số bảy cho Sự Cất lên, sẽ diễn ra, Tôi tin rằng, từ sáu đến bảy giờ...hoặc sáu giờ đến chín giờ, sáng nào đó. “Vì tiếng kèn của Chúa sẽ vang lên.”

Bình minh rực rỡ sáng tươi lúc kẻ chết trong
Đấng Christ sẽ sống lại,
Và sự vinh hiển sống lại của Chúa được sẻ chia;
Khi mọi con cái Chúa chọn sẽ nhóm nhau hân
hoan ở Nhà bên kia bầu trời,
Khi danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở
đó.

¹²⁸ Từ *cất lên*, trong Kinh Thánh, thậm chí không được sử dụng chút nào. Chúng ta chỉ đặt từ đó ở đó. Kinh Thánh nói, “bắt lên; được bắt lên.” Chúng ta đọc ở đây trong Tê-sa-lô-ni-ca thứ Hai... Hoặc, Tê-sa-lô-ni-ca thứ Nhất, đó là thứ tự của sự Cất lên vĩ đại này sẽ diễn ra trong những ngày cuối cùng. Hãy nghe điều này ở đây. Chúng ta sẽ bắt đầu ở đây với câu 13:

...Tôi chẳng muốn anh em...không biết, hỡi anh em, về phần những người đã ngủ, hầu cho anh em chớ buồn rầu như người khác mà không có sự trông cậy.

Vì nếu chúng ta tin...Đấng Christ đã chết và sống lại, thì cũng vậy...Đức Chúa Trời sẽ đem những kẻ ngủ trong Đức Chúa Jêsus cùng đến với Ngài.

Vì chúng tôi nói điều này nhờ Lời Chúa mà rao bảo cho anh em, rằng chúng ta là kẻ sống và còn ở lại cho đến kỳ Chúa đến thì không ngăn cản... (Từ prevent có nghĩa là “cản trở.”)...những người mà đã ngủ rồi.

Vì chính Chúa sẽ giáng xuống...

Bây giờ hãy lắng nghe kỹ:

...chính mình Chúa ở trên trời sẽ giáng xuống với một tiếng kêu lớn, và tiếng của thiên sứ trưởng, và...tiếng kèn của Đức Chúa Trời: và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết:...

¹²⁹ Bây giờ tôi muốn anh em để ý một điều tuyệt vời đang diễn ra ở đây bây giờ. Đừng bỏ lỡ điều này. Hiểu không? Bây giờ hãy để ý. Ở đây Lời nói, trong sách Tê-sa-lô-ni-ca thứ Hai, rằng có ba điều. Để ý. Từ câu 13 đến câu 16, có ba điều phải xảy ra trước khi Chính Chúa xuất hiện. Nhanh lên nào, để chúng ta có thể kết thúc. Hiểu không? Điều đầu tiên xảy ra...Chú ý: một tiếng la lớn, một tiếng nói, một tiếng kèn. Chúng ta hãy đọc Nó bây giờ và xem điều đó có đúng không. Hiểu không?

Vì chính mình Chúa (câu thứ 16) ở trên trời sẽ giáng xuống với một tiếng la lớn, và với tiếng của thiên sứ trưởng, và...tiếng kèn của Đức Chúa Trời:...

¹³⁰ Ba điều xảy ra: Một tiếng nói...Một tiếng la lớn, một tiếng nói, một tiếng kèn, phải xảy ra trước khi Chúa Jêsus xuất hiện.

Bây giờ, một tiếng la lớn...Chúa Jêsus thực hiện cả ba điều đó khi Ngài—Ngài—Ngài—Ngài đang giảng xuống.

Tiếng la lớn, tiếng la lớn là gì? Đó là Sứ điệp được truyền đi, trước hết, Bánh Hằng Sống mang tới cho Cô Dâu.

¹³¹ Bây giờ, Đức Chúa Trời có một cách để làm mọi việc. Và Ngài không bao giờ thay đổi chính sách của Ngài. Ngài không bao giờ thay đổi chính sách của Ngài....Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Trong A-mốt 3:7, Ngài phán Ngài sẽ không làm gì trên đất cho đến khi trước hết Ngài đã bày tỏ điều đó cho tôi tớ của Ngài là các đấng tiên tri. Và chắc chắn như những gì Ngài đã hứa, Ngài sẽ làm điều đó.

¹³² Bây giờ, chúng ta đã trải qua các thời đại hội thánh. Nhưng chúng ta được hứa trong những ngày sau rốt, theo Ma-la-chi 4, rằng sẽ có sự trở lại, một nhà tiên tri trong đất. Đúng thế. Để ý bản chất của người ấy, người ấy sẽ như thế nào. Người ấy luôn luôn...

Đức Chúa Trời sử dụng thần linh đó năm lần: một lần trong Ê-li; trong Ê-li-sê; trong Giăng Báp-tít; kêu gọi Hội thánh ra khỏi; và những người Do-thái còn sót lại. Năm lần, “ân điển,” J-e-s-u-s, f-a-i-t-h, và đó là số ân điển. Hiểu không? Được rồi.

¹³³ Bây giờ, hãy nhớ, Sứ điệp được hứa. Và khi tất cả những sự mầu nhiệm này đã bị xáo trộn lại bởi một nhóm giáo sĩ giáo hội, nó sẽ cần một—một nhà tiên tri trực tiếp đến từ Đức Chúa Trời để bày tỏ Nó. Và đó chính xác là những gì Ngài đã hứa làm. Hiểu không?

¹³⁴ Bây giờ, hãy nhớ, “Lời của Chúa đến với nhà tiên tri,” không phải nhà thần học. Nhà tiên tri, ông là người phản ánh Lời Chúa. Ông không thể nói gì; ông không thể nói ra ý riêng của mình. Ông chỉ có thể nói những gì Đức Chúa Trời bày tỏ. Ngay cả với tiên tri Ba-la-am khi ông cố bán, bán quyền của mình, ông nói, “Làm thế nào mà tiên tri nào có thể nói bất cứ điều gì ngoài những gì Đức Chúa Trời đặt trong miệng của mình?” Đó là điều mà Đức Chúa Trời làm, mà anh em không thể nói gì khác. Và anh em được sinh ra theo cách đó. Không nhiều hơn anh em có thể...

¹³⁵ Anh em không thể nói, “Tôi—tôi—tôi không thể mở mắt,” khi anh em đang nhìn. Hiểu không? Anh em không thể. Anh em

không thể với tay, khi anh em có thể. Hiểu không? Anh em không thể là một con chó khi anh em là một con người. Hiểu không? Anh em chỉ được tạo ra như vậy.

Và Đức Chúa Trời cũng vậy, trong các thời đại, qua Ê-sai, Giê-rê-mi và tất cả, Ê-li, trong các thời đại đã qua. Khi nhóm giáo hội xáo trộn mọi thứ, thì Ngài sẽ phái một vị tiên tri đến, dẫn người lên từ nơi xa xôi hẻo lánh. Người không thuộc về tình trạng nào của họ, và nói Lời Ngài. Được gọi ra xuất hiện, rồi biến mất, những người thật sự cứng rắn về Lễ thật của Đức Chúa Trời. Và đó luôn là cách anh em có thể nói về người. Người nói, “Nếu có một người trong các người là người thuộc linh hoặc là nhà tiên tri...”

¹³⁶ Bây giờ, các nhà tiên tri. Có một thứ như là “sự ban cho nói tiên tri” trong Hội thánh; nhưng một nhà tiên tri đã được định trước và báo trước cho thời đại ấy. Hiểu không? Vâng, thưa quý vị. Bây giờ, nếu một lời tiên tri xuất hiện, hai hoặc ba người phải xem xét và đánh giá xem điều đó có đúng hay không, trước khi hội thánh có thể nhận nó.

¹³⁷ Nhưng không ai đặt trước một nhà tiên tri, bởi vì người—người hoàn toàn là Lời của Đức Chúa Trời. Người là Lời đó trong thời của ông. Anh em đã thấy Đức Chúa Trời phản chiếu. Bây giờ, Đức Chúa Trời đã hứa sẽ sai đến cho chúng ta điều đó lần nữa trong những ngày sau rốt, để mang Cô Dâu ra khỏi mớ hỗn độn của giáo hội đó, theo cách duy nhất có thể làm được.

¹³⁸ Nó sẽ không bao giờ được thực hiện; giáo hội không thể tiếp nhận Đấng Christ. Chúng ta, những người Ngũ Tuần, chúng ta không thể thực hiện Sứ điệp này trong tình trạng hội thánh hiện nay. Làm thế nào chúng ta thực hiện kỳ sau rốt trong tình trạng họ sống ngày hôm nay, khi mọi người chống lại người khác, và mọi thứ khác, và có tính cách giáo hội? Ôi, chao ôi! Đó là một mớ hỗn độn. Nó đã bị chết trong các giáo phái. Và bất cứ lúc nào... Tôi yêu cầu bất kỳ nhà sử học nào đến—đến—nói khác đi. Mỗi khi một sứ điệp truyền đi trên trái đất, và khi họ tổ chức nó, nó đã chết ngay tại đó. Và Ngũ Tuần đã làm cùng một điều mà tất cả họ đã làm, Ngũ Tuần mà lộ ra.

¹³⁹ Anh chị em, Phúc Âm Ngũ Tuần, khi ông bà cha mẹ của quý vị bước ra những tổ chức của họ ở đó, trong Hội đồng Chung cũ, đã la hét và ca ngợi Chúa, và nói chuyện chống lại những điều đó. Còn quý vị quay lại, “giống như chó liếm lại đồ nó đã mửa, và heo tắm lại trong vũng bùn của nó,” và làm điều tương tự như họ đã làm. Và bây giờ quá thuộc về giáo hội, quý vị đóng chặt lòng trắc ẩn của mình. Quý vị hầu như, phải có một thẻ thông công trước khi quý vị có thể hợp tác với nhau.

¹⁴⁰ Các bạn, Một ngôi, Đức Chúa Trời đã ban cho các bạn một sứ điệp như thế, và thay vì các bạn đi trước, và chỉ giữ khiếm tốn và đi trước, các bạn phải buông lỏng và tổ chức nhóm của mình. Và các bạn đang ở đâu? Cùng một xô giống nhau. Điều đó chính xác.

Và Thần của Chúa, đang tiếp tục. “Ta là Chúa đã trồng Nó. Ta sẽ tưới Nó, cả ngày lẫn đêm. Kẻo chúng sẽ...” Ngài đã quy định những điều này để được, và Ngài phải gửi Điều này.

¹⁴¹ Điều đầu tiên xảy ra, khi Ngài bắt đầu từ trên Trời giáng xuống, có một tiếng la lớn. Đó là gì? Là một Sứ điệp, để kết nối dân sự lại với nhau. Một Sứ điệp đến trước, đầu tiên. Bây giờ, thời gian cắt tia đèn, “Hãy thức dậy và khêu đèn lên của các người lên.” Đó là canh giờ gì? Thứ bảy, không phải thứ sáu. Thứ bảy, “Kìa, Chàng Rể đến. Hãy thức dậy và khêu đèn của các người lên.” Và họ đã làm. Một số người trong họ thấy rằng họ thậm chí không có Dầu nào trong đèn của họ. Hiểu không? Nhưng đó là thời gian khêu đèn.

Đó là thời gian Ma-la-chi 4. Điều gì Ngài đã hứa-... Là Lu-ca 17. Đó là—đó là Ê-sai-... Tất cả những lời tiên tri mà Nó hoàn toàn có thể sắp đặt để dành cho ngày này, trong Kinh Thánh, chúng ta thấy nó sống ngay tại đó. Không có...

¹⁴² Hãy xem những điều này xảy ra, thưa anh, chị em thân yêu của tôi. Khi mà, Chúa trên Trời biết tôi có thể chết ngay trên bục giảng thì giờ này. Anh—anh chị em chỉ nên đi dạo quanh một lát. Nó chỉ...Thật tuyệt vời, khi anh chị em nhìn thấy Chúa đến từ Thiên đàng, đứng trước những nhóm người, và đứng đó, tuyên bố chính Ngài như Ngài đã từng làm. Và đó là Lẽ thật, và Kinh Thánh này mở ra. Hiểu không? Đúng. Chúng ta ở đây.

¹⁴³ Và hệ thống giáo phái đã chết. Nó chết rồi. Nó sẽ không bao giờ sống lại nữa. Nó sẽ bị đốt cháy. Đó là những gì anh em làm với lớp vỏ trấu trên cánh đồng. Chạy trốn khỏi nó. Vào trong Đấng Christ. Đừng nói, “Tôi thuộc về Giám Lý. Tôi thuộc về Báp-tít. Tôi thuộc Ngũ Tuần.” Anh em đến trong Đấng Christ.

Nếu anh em ở trong Đấng Christ, không có Lời nào được viết ở đây ngoài những gì anh em tin vào Lời ấy. Tôi không quan tâm những gì người khác nói. Và rồi Đức Chúa Trời làm cho điều đó được bày tỏ. Vì, anh em, khi Ngài đổ Thánh Linh trên Lời, điều gì xảy ra? Cũng giống như đổ nước vào bất kỳ loại hạt giống nào khác. Nó sẽ sống, và nó sẽ sinh ra tùy loại của Nó.

¹⁴⁴ Bạn nói, “Tôi đã nhận phép báp têm, Đức Thánh Linh.” Điều đó không có nghĩa là bạn đã được cứu, không phải là một chặng đường dài.

¹⁴⁵ Hãy nhìn đây. Bạn là một sinh vật ba phần. Bạn là vậy. Bên trong người bé nhỏ *này* đây là hồn, kế tiếp là linh, kế tiếp là thân thể. Bây giờ, bạn có năm giác quan trong thân thể này, để liên lạc với ngôi nhà trần thế của mình. Chúng không tiếp xúc với phần còn lại của nó. Bạn có năm giác quan của phần tâm linh, *ở đây*: tình yêu và lương tâm, và vân vân, về điều đó. Nhưng trong *đây* là nơi *bạn* sống. Đó là những gì bạn có.

¹⁴⁶ Chúa Jêsus há chẳng nói, “Mưa rơi xuống trên người công bình và người gian ác”? Đặt một cây cỏ gai ở đây, và một cây lúa mì đằng kia, và đổ nước trên chúng, và giữ cho chúng được bón phân và những thứ tương tự như thế, chẳng phải cả hai đều sống trong cùng một nguồn nước sao? Chắc chắn rồi.Ồ, nó là gì? Một trong chúng sẽ sanh ra cỏ gai, bởi vì đó là tất cả những gì nó có. Cỏ gai sẽ đưa tay mình lên và la lớn thật giống như lúa mì.

¹⁴⁷ Kinh Thánh há chẳng nói, “Trong những ngày sau rốt, sẽ có những Christ giả”? Không phải “Chúa Jêsus giả,” bây giờ. “Christ giả,” những người được xúc dầu, được xúc dầu giả đối với Lời; giáo phái được xúc dầu, nhưng không phải đối với Lời.

Vì, Lời sẽ làm chứng về chính Nó. Nó không cần gì khác. Nó sẽ làm chứng cho chính Nó.

“Và sẽ có những người được xúc dầu giả.” Anh em đã có cuốn băng của tôi về điều đó. Và sự xúc dầu đó-...

Ồ, nếu anh em muốn gọi một trong số họ, hãy nói, “Ồ, anh, anh có phải là một Chúa Jêsus không?”

“Ồ, chắc chắn là không.” Họ sẽ không ủng hộ điều đó.

¹⁴⁸ Nhưng khi nói đến một “Ồ, vinh quang thay! Tôi đã được xúc dầu!” Và đó là sự xúc dầu chân chính. Nhớ rằng, Cai-phe cũng có Nó, và đã nói tiên tri. Ba-la-am cũng có Điều đó, và đã nói tiên tri.

Nhưng điều đó không liên quan gì đến *điều này*, bên trong. Trừ khi đó là hạt giống của Đức Chúa Trời, gien của Ngài từ thuở ban đầu, đã được định sẵn, anh em xong rồi. Tôi không quan tâm bạn hét, nói tiếng lạ, chạy, hét bao nhiêu. Điều đó chẳng liên quan gì với nó.

Một cây cỏ gai có thể đếm được nhiều như bất kỳ cây nào còn lại trong chúng. Tôi đã thấy những người ngoại đạo đứng lên, và la hét và nói tiếng lạ, và—và uống máu từ sọ người, và kêu gọi ma quỷ. Hiểu không? Vì vậy, anh em không...Bất kỳ cảm giác nào trong số họ và mọi thứ, hãy quên nó đi.

Ấy là lòng của anh em trong Lời đó, và đó là Đấng Christ. Hãy mang vào đó, và xem Nó làm cho chính Nó được biết đến, đúng như Nó mở ra như bất kỳ hạt giống nào khác, và tuyên bố về chính Nó cho thời đại Nó đang sống.

¹⁴⁹ Luther không thể mang gì ngoài nhánh nhỏ. Những người khác có thể mang lại những thứ khác. Bây giờ chúng ta đang ở trong thời đại lúa mì.

Những người Luther chân chính của Luther phải sinh ra Luther chân chính. Ngũ tuần chân chính phải sanh ra ngũ tuần chân chính. Chỉ thế thôi. Nhưng chúng ta đã vượt qua thời đại đó, và đi tiếp.

¹⁵⁰ Anh em có biết, giáo hội Công giáo xuất phát từ, ngũ tuần không? Và nếu giáo hội Ngũ Tuần tồn tại được hai nghìn năm, thì nó sẽ ở trong tình trạng tồi tệ hơn những gì Công giáo có hiện nay. Điều đó chính xác. Tôi nói điều đó với những người anh em của tôi, những người chị em của tôi, những người tôi yêu quý. Và Chúa biết điều đó. Nhưng hãy nhớ, thưa các bạn, tôi phải gặp

các bạn bên kia tại buổi Phán xét. Và điều đó có thể không quá lâu. Tôi phải làm chứng về Lễ thật là gì.

¹⁵¹ Khi tôi đi vào các buổi nhóm với anh chị em, cầu nguyện cho người bệnh, thì điều đó ổn. Nhưng, khi tôi đến với một Sứ điệp! Nếu bất kỳ Sứ điệp nào được gửi đi, đó là Sứ điệp thực sự...

Nếu đó là phép lạ đích thực, chân chính của Đức Chúa Trời, và vẫn ở ngay trong tổ chức đó, anh em biết đó không phải của Đức Chúa Trời, vì điều đó đã được tuyên bố rồi.

Chúa Jêsus đã đi ra và chữa lành những người đau, để thu hút sự chú ý của họ, dân sự, sau đó là Sứ điệp của Ngài. Đúng thế.

Nó phải có điều gì đó mà Đức Chúa Trời sẽ giới thiệu. Ngài chỉ...Sự chữa lành Thiêng liêng, những phép lạ của Ngài như thế, chỉ để thu hút sự chú ý của dân sự. Trọng tâm chính của Nó là Sứ điệp. Đó là những gì, những gì đến từ đây. Ngài đang cố gắng có sự ưu ái của dân sự, để họ đến và lắng nghe Ngài, hãy xem, vì có một số trong đó đã được truyền định cho Sự sống.

Một số hạt, lúa mì, rơi trên mặt đất, những con chim đã nhặt nó lên. Và những hạt khác rơi giữa bụi gai. Và một số, đã rơi trên mặt đất đã chuẩn bị sẵn, nền đất đã chuẩn bị trước, và sanh ra.

¹⁵² Bây giờ, điều đầu tiên, là tiếng vang. Điều đầu tiên là một tiếng kèn và một...hoặc một tiếng nói...Một tiếng la lớn; và sau đó là một tiếng nói; và sau đó là một tiếng kèn.

Tiếng la lớn: một sứ giả chuẩn bị cho dân sự sẵn sàng.

Thứ hai là một tiếng nói của sự phục sinh: cùng một tiếng nói đó, mà, một tiếng nói lớn trong Thánh Giăng 11:38-44, mà đã gọi là La-xa-rơ ra từ trong mồ.

Tập hợp Nàng Dâu lại cùng nhau; rồi sự sống lại của kẻ chết, đấy; được cất lên với Nó. Bây giờ hãy xem ba điều diễn ra. Điều tiếp theo là gì? Là một tiếng kèn. Một tiếng nói...Một tiếng la lớn; một tiếng nói; một tiếng kèn.

¹⁵³ Bây giờ, điều thứ ba, là một tiếng kèn, mà, luôn luôn, tại Lễ Thối Kèn, đang kêu gọi mọi người đến dự lễ. Và đó sẽ là Tiệc của Cô Dâu, Tiệc Chiên Con với Cô Dâu, trên bầu trời. Hiểu không?

¹⁵⁴ Điều đầu tiên xuất hiện là Sự điệp của Ngài, kêu gọi Cô Dâu với nhau. Điều tiếp theo là sự sống lại của Cô Dâu đang ngủ; những—những người đã chết, ở thời đại khác, họ được cất lên cùng nhau. Và tiếng kèn, Lễ hội ở trên trời, trên bầu trời.Ồ, đó là điều xảy ra, thưa các bạn.

¹⁵⁵ Chúng ta ở ngay đó, sẵn sàng bây giờ. Điều duy nhất, Hội thánh sắp đi ra, phải đặt trước Con, để chín muồi.

Máy gặt đập liên hợp sẽ đến, sau một thời gian. Vở lúa mì sẽ bị đốt cháy, các cọng, nhưng hạt lúa sẽ được gom vào trong kho chứa của Nó. Hiểu không?

¹⁵⁶ Anh em không phải là những người mù. Anh em là—anh em là những người nhận biết được.

Và nếu tôi đứng đây và nói những điều đó vì thành kiến không? Tôi nói Điều đó bởi vì Đó là Sự sống, bởi vì tôi chịu trách nhiệm trước Đức Chúa Trời vì đã nói Điều đó. Và tôi phải nói Nó. Và Sự điệp của tôi...Tất cả thời gian biết, trở lại đó dưới sự chữa lành và vân vân như thế chỉ để thu hút sự chú ý của mọi người, khi biết Sự điệp sẽ đến. Và Nó đây này. Và Bảy Ấn đã mở ra, những bí ẩn đó, và tỏ cho thấy những điều đó là những gì đã xảy ra. Tôi không biết điều đó.

¹⁵⁷ Nhưng có những người đang đứng ngay tại đây, đang đứng ngay với tôi. Khi mà, tất cả các bạn đã nghe tôi giảng bài giảng đó: *Thưa Quý Vị, Bây Giờ Rồi?* Buổi sáng hôm đó, chính xác nơi Nó đã nói Nó sẽ ở đó, có bảy Thiên sứ đứng ngay đó, từ Thiên đàng. Và khi Họ đi lên, và cơn gió lốc cuốn Họ lên đó, chúng tôi đứng nhìn khi Họ đi, khoa học đã chụp hình về Nó, trên khắp các quốc gia, xuống tận Mexico.

¹⁵⁸ Và ở đó, khi tôi đang xem, một ngày nọ, khi tôi bắt đầu rao giảng về *Bảy Thời Đại Hội Thánh* này, và tôi đã gọi Jack Moore, một nhà thần học vĩ đại, tôi nói, “Jack, Người này đang đứng đó là Ai? ‘Có một Đấng giống như Con người đang đứng đó, tóc trắng như lông chiên.’” Tôi nói, “Ngài là một Người trẻ tuổi, làm sao Ngài có thể có mái tóc trắng như lông chiên?”

¹⁵⁹ Anh ấy nói, “Anh Branham, đó là thân thể được vinh hiển của Ngài.” Điều đó nghe không thuyết phục lắm.

Nhưng khi tôi vào phòng và bắt đầu cầu nguyện, Ngài đã cho tôi biết đó là điều gì. Hiểu không?

¹⁶⁰ Tôi luôn rao giảng rằng Ngài là Thượng Đế, không chỉ là một người đàn ông. Ngài là Đức Chúa Trời được thể hiện bằng xương bằng thịt: Đức Chúa Trời, thuộc tánh của Đức Chúa Trời, của tình yêu thương; những thuộc tánh tuyệt vời xuất hiện, tỏ bày ở đây trên trái đất, về Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus là tình yêu của Đức Chúa Trời, đã xây dựng nên một thân thể mà Chính Đức Giê-hô-va sống trong đó. Ngài là sự đầy đầy của bản tánh Đức Chúa Trời. Những gì Đức Chúa Trời đã có, Ngài đã biểu lộ qua thân thể đó. Thân thể đó phải chết, để Ngài có thể rửa Cô Dâu bằng của Ngài—của Ngài—bằng Huyết của Ngài.

¹⁶¹ Và lưu ý, không chỉ Cô Dâu được rửa sạch, được tha thứ, nhưng Nàng cũng được xưng công bình. Hiểu không? Anh em có bao giờ thử xem chữ *được xưng công bình* có ý nghĩa gì không?

Bây giờ, chẳng hạn, nếu Anh Green nghe nói rằng tôi đã uống rượu, tức là tôi đang làm những điều xấu, sau đó anh ấy phát hiện ra rằng tôi đã không làm điều đó, thế thì anh ấy đến, nói, “Tôi tha thứ cho anh, Anh Branham.”

¹⁶² “Anh tha thứ cho tôi à? Tôi chưa bao giờ làm điều đó. Anh tha thứ cho tôi về điều gì?” Hiểu không? Nhưng nếu tôi có tội, thì tôi có thể được tha thứ; nhưng tôi vẫn không công bình, vì tôi đã làm điều đó.

Nhưng từ *được xưng công bình* là “mặc dù bạn chưa bao giờ làm điều đó, chút nào.” Được xưng công bình! Và rồi Huyết của Chúa Jêsus Christ thanh tẩy chúng ta khỏi tội lỗi, cho đến khi nó được đưa vào Sách của sự lãng quên của Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng duy nhất có thể làm điều đó.

¹⁶³ Chúng ta không thể. Chúng ta có thể tha thứ nhưng không thể quên. Tôi có thể tha thứ cho anh em, nhưng tôi luôn nhớ anh em đã làm những điều xấu xa này. Thế thì, có nghĩa là anh em không công bình; anh em chỉ được tha thứ.

Nhưng, trước mắt Đức Chúa Trời, Cô Dâu được xưng công bình. Nàng chưa bao giờ làm điều đó, ngay từ đầu. A-men. Đứng đó, kết duyên với Con Đức Chúa Trời nhân đức; không bao giờ

phạm tội, ngay từ đầu. Tại sao? Nàng đã được định trước. Nàng đã bị bắt vào đây. Và bây giờ khi Nàng đã nghe Lễ thật và đi đến, Huyết đã làm sạch Nàng. Và Nàng đứng đó, đầy đức hạnh. Hiểu không? Nàng, không có tội gì với Nàng, chút nào.

¹⁶⁴ Vì vậy, Sứ điệp gọi Cô Dâu với nhau, đây, tiếng la lớn.

Và tiếng kèn...

Cũng chính Đấng đó, Ngài, với một tiếng lớn, Ngài đã hét lên bằng tiếng la lớn và tiếng nói, và đánh thức La-xa-rơ. Với một giọng nói lớn Ngài đã kêu, “Hỡi La-xa-rơ, đi ra.” Hiểu không? Và tiếng nói thức dậy—đánh thức Cô Dâu đang ngủ, người chết đang ngủ.

¹⁶⁵ Và tiếng kèn, “với âm thanh của một tiếng kèn.” Và, khi nó làm vậy, nó sẽ gọi. Luôn luôn, một đội kèn gọi Y-sơ-ra-ên đến Lễ thối Kèn. Hiểu không? Mà, đó là một Lễ ngũ tuần, một Lễ lớn trên bầu trời; và Lễ Thối Kèn. Và, bây giờ, một tiếng kèn để thông báo về một cuộc gọi đến với nhau, “Hãy đến dự Lễ.” Và bây giờ đó là bữa—bữa Ăn Tối của Chiên Con trên bầu trời.

Bây giờ hãy xem: Sự nhóm lại cùng nhau; và Cô Dâu; Lễ Thối Kèn; Tiệc Cưới. Chúng ta đã thấy nó trong các hình bóng. Bây giờ hãy xem chỉ một lúc trước khi chúng ta kết thúc. Để ý. Chúng ta đã thấy nó trong các hình bóng.

¹⁶⁶ Bây giờ, nếu các bạn muốn đọc trong Ma-thi-ơ 18:16, Nó nói rằng, “Có ba lời chứng,” đây, trong Thánh...trong Giăng Nhất 5:7, vân vân. Ba luôn là lời chứng. Đúng thế không? Đó là một kiểm chứng, điều gì đó đúng. Ba nhân chứng làm chứng. “Trong miệng của hai hoặc ba người làm chứng, hãy để mọi lời được thiết lập.”

¹⁶⁷ Bây giờ để ý. Chúng ta đã có ba nhân chứng. Ba là nhân chứng. Bây giờ, chúng ta đã có ba sự cất lên trong Cựu Ước. Anh chị em có biết điều đó không? Như một người làm chứng. Nào hãy xem. Hê-nóc là một; Ê-li là người khác; và Chúa Jêsus là người còn lại.

Chúa Jêsus là Hòn Đá Chủ, vậy thì, Ngài làm chứng. Hiểu không? Ngài là Hòn Đá Chủ giữa Cựu Ước và Tân Ước, vì đầu tiên Ngài phải chết và sau đó là sự cất lên. Ngài đã chết; đến với cuộc sống và đi bộ xung quanh đây với chúng ta; và sau đó được

cất lên. Bởi vì, Ngài là Hòn Đá Chủ gắn kết cả hai lại với nhau. Sau khi Ngài phục sinh và cất lên...Nhìn xem. Sau khi Ngài đã làm điều đó, và chứng minh rằng, Cựu Ước ở đó. Tất cả chúng ta đều biết Hê-nóc đã được cất lên. Chúng ta biết Ê-li đã được cất lên trong một cơn lốc, đúng vậy, trong cỗ xe Lửa. Và Chúa Jêsus đã chết, được chôn, đã sống lại và sống ở đây trên trái đất, và sau đó được cất lên, Hòn Đá Chủ. Có ba, lời chứng. Đúng thế không?

¹⁶⁸ Bây giờ, đã có một sự cất lên đã trôi qua rồi. Các bạn biết điều đó không? Điều đó, hãy xem nếu chúng ta không thể đọc nó, nhanh lên. Hãy xem Ma-thi-ơ, chương thứ 27. Và chúng ta hãy lấy khoảng câu thứ 45 của Ma-thi-ơ, chương 27. Chúng ta hãy xem liệu chúng ta có thể làm điều đó nhanh chóng không, và xem nếu—nếu chúng ta không thể giải quyết một chút vấn đề này, sẽ giúp chúng ta, ngay lập tức không. 27:45, tôi tin, tôi đã viết ra ở đây. Xin chúng ta hãy đọc.

Bấy giờ từ giờ thứ sáu cho đến giờ thứ chín, khắp cả xứ đều tối tăm mù mịt...

Và ước chừng giờ thứ chín, Đức Chúa Jêsus kêu tiếng lớn lên, rằng, Ê-li, Ê-li, lam-ma sa-bách-...? mà nghĩa là,...Đức Chúa Trời tôi ơi, sao Ngài lìa bỏ tôi?

Có mấy người đứng gần,...nghe kêu điều đó, và nói rằng: Người này kêu...Ê-li.

Liền có một người trong bọn họ chạy, lấy một miếng bông đá, và thấm đầy dấm, để trên đầu cây sậy, mà đưa nó cho Ngài uống.

Nhưng kẻ khác thì lại nói...chúng ta hãy để vậy coi thử có Ê-li đến và giải cứu người.

Đức Chúa Jêsus lại kêu lên...một tiếng lớn nữa, rồi trút...

“Một tiếng lớn.” Tiếng lớn! Hãy xem.

Khi Chúa Jêsus sắp chết, kêu lên một tiếng lớn, rồi trút linh hồn.

Và, này, cái màn trong đền thờ bị xé ra làm hai từ trên xuống dưới; và đất thì rung động, đá lớn đã bể ra;

Và mồ mả mở ra; và nhiều thầy của các...các thánh qua đời được sống lại,

Và sau khi Đức Chúa Jêsus đã sống lại, các thánh đã ra khỏi mồ mả, đi vào thành thánh, và hiện ra cho nhiều người thấy.

169 Một sự cất lên đã qua.

Có ba lần sự cất lên đã xảy ra trong thời Cựu Ước, đã được chuẩn bị sẵn, cho Lời đã đến. Hiểu không? Lời của Chúa đã đến với Hê-nóc. Lời của Chúa đã đến với Ê-li, tiên tri của Ngài. Hiểu không? Lời của Chúa là Chúa Jêsus. Hiểu không?

170 Hãy xem trong Cựu Ước, họ là những vị thánh trong Cựu Ước bấy giờ, khi sự cất lên này lần đầu tiên diễn ra. Lưu ý câu 50. Tiếng la lớn của Ngài đã đánh thức các thánh đồ trong Cựu Ước giống hệt như tiếng nói lớn đã đánh thức Chúa Jêsus...hoặc đánh thức La-xa-rơ. Hiểu không? Tiếng la lớn đã đánh thức.

Và lần thứ hai được ứng nghiệm trong Tê-sa-lô-ni-ca thứ Hai, chương thứ 4. Chúng ta hãy chỉ đọc, đọc nó. Chúng ta vừa đọc, một vài phút trước. Thấy không?

...Tôi chẳng muốn anh em...không biết, hỡi anh em, về những người...đã ngủ, hầu cho anh em không buồn rầu, ngay cả...

Đó là Tê-sa-lô-ni-ca Nhất 4:12 đến 18. Đó, đó sẽ là Sự Cất Lên thứ hai. Sự Cất Lên lần thứ hai sẽ là đem Nàng Dâu đi.

171 Các thánh đồ Cựu Ước đã đi vào sự Hiện diện của Ngài, vườn địa đàng đã bị cất đi. Và các thánh đồ trong Cựu Ước đã thăng thiên, trước tiếng lớn của Ngài, khi Ngài kêu lên và tắt hơi; bởi vì (tại sao?) Cửa Lễ, sự cầu thay cho tội lỗi của họ, rằng họ đã chờ đợi, tin rằng Chiên Con hoàn hảo đó sẽ đến. Họ đã dâng Cửa Lễ, là Chiên Con. Và khi Ngài chết và từ bỏ linh hồn, Ngài hét lên một tiếng lớn, và các thánh đồ trong Cựu Ước thức tỉnh.

Hãy xem tiếng la lớn và tiếng nói ở trên đây, nó sẽ tương tự khi Ngài Tái lâm. Hiểu không?

“Trút linh hồn.” Và khi Ngài làm vậy, Cửa Lễ đã hoàn hảo, và vườn địa đàng được làm trống không. Và các thánh đồ trong Cựu

Ước đã đến thế gian một lần nữa, đi lại trên đất, và vào với Ngài, trong sự cất lên của Ngài.

¹⁷² Đa-vít nói, ở đó, “Hỡi các cánh cổng đời đời, hãy nâng lên; và được mở cao lên.” “Ngài giải phóng cho những kẻ phu tù, và ban các ân tứ cho loài người,” và các thánh Cựu Ước vào với Ngài.

¹⁷³ Họ nói, “Vua của sự công bình này là Ai?”

¹⁷⁴ “Chúa Vinh Hiển, vạn quân đầy quyền năng.” Đấng vạn quân quyền năng, họ đang diễu hành, vào đây. “Chúa Jêsus đã giải phóng cho những kẻ bị giam cầm,” và ở đây Ngài đến, cùng với các thánh đồ Cựu Ước. Và đi vào những cánh cổng mới Ở đó, và phán, “Hỡi các cánh cổng đời đời, hãy cất cao lên; và mở cao lên; và để Vua Vinh Hiển vào.”

Tiếng nói đến từ bên trong, nói, “Vua Vinh Hiển này là Ai?”

¹⁷⁵ “Ấy là Chúa Quyền Năng tại chiến trận.” Các cổng mở tung ra. “Và Chúa Jêsus, Đấng Chinh Phục, dẫn đưa những kẻ bị giam cầm vào,” họ đã tin vào Ngài, và Lời đã đến với họ. Ở đó, các thánh đồ trong Cựu Ước đang ở đó, chờ đợi, “Ngài đã lên nơi cao; dẫn muôn vàn kẻ phu tù,” đem theo các thánh đồ trong Cựu Ước và đi vào. Có một Sự Cất Lên, đã qua rồi.

¹⁷⁶ Sự Cất Lên kế tiếp xảy ra là (Tê-sa-lô-ni-ca Nhì) cho Hội thánh, Cô Dâu, được sống lại, để được cất lên vào miền Vinh Hiển. “Chúng ta là những người còn sống và ở lại,” đó là các thân thể còn trên đất, “sẽ không lên trước những kẻ ngủ. Vì tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên trước, và kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại.” Hiểu không? “Và chúng ta là những người còn sống và còn sót lại sẽ được cất lên với họ.”

¹⁷⁷ Ngày nọ, tôi đang đứng ở góc phố. Và tôi—tôi đang đứng trên—tôi đang đứng trên góc phố và xem cuộc diễu hành Ngày Đình Chiến. Và khi nó đi lên, đi lên phố, tôi đứng đó với con trai nhỏ của tôi, Joseph. Ở đó đến, chiếc đầu tiên, là những chiếc xe tăng chiến tranh cũ kỹ lần đầu tiên xuất hiện, những chiếc xe tăng nhỏ bé. Sau đó là những chiếc xe tăng Sherman vĩ đại của cuộc chiến mới, và những khẩu đại bác to với các nòng bắn của chúng, một—một cái họng bắn trên chúng, vân vân.

Sau đó, đến những người lính; các—các—các bà mẹ Sao Vàng. Và rồi có một chiếc xe diễu hành với...trên xuống...Chà, ở dưới đó có một xe diễu hành, và phía trước nó là một ngôi mộ, “cho chiến sĩ vô danh.” Và ở đó đứng một—một người lính đứng đó, canh gác ở ngôi mộ. Có một người lính thủy ở phía bên kia, và một người thủy thủ ở phía khác. Và có dựng một tấm ngăn trang trí. Và bên kia đặt một bà mẹ Sao Vàng. Người đã mất con trai của mình. Ở đó đứng một người vợ trẻ, gục đầu xuống bàn, đang khóc. Một cậu bé rách rưới ngồi bên; và nước mắt chảy dài trên mặt. Cậu đã mất bố mình.

Tôi đã nghĩ, “Buồn làm sao! Tôi đứng đây và nhìn, thấy họ, già nua, chỉ còn lại vài người lính; diễu hành xuống đó, tàn tật và già nua, như thế, với đồng phục của họ, song đang trưng bày ra một cách kiêu hãnh vì họ là người Mỹ.”

Tôi nghĩ, “Ôi, Chúa ơi!”

¹⁷⁸ Một ngày nọ, sẽ có một vụ nổ từ Thiên đường, “Và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết.” Các vị thánh Cựu Ước đã ở đó, đang chờ đợi, sẽ lao ra và ra khỏi đó trước, và đi vào sự sống lại. Chúng ta sẽ sắp thành hàng và đi vào bầu trời; những thân thể già nua hay chết này được thay đổi và giống như thân thể vinh quang của Chính Ngài. Thật là một—một cuộc diễu hành sẽ xảy ra khi nó bắt đầu lên trời, một số ngày này, trong khoảng thời gian cất lên đó đang chờ đợi phía trước, ồ, tự hào trưng bày Huyết của Chúa Jêsus Christ trên ngực của họ, Sứ điệp của Đức Chúa Trời trong thời đại mà họ đã sống. Đó là giờ mà chúng ta mong đợi, thưa anh em.

¹⁷⁹ Nhìn kia, sắp kết thúc bây giờ. Sự phục sinh thứ hai, tất cả... Đầu tiên là quá khứ. Lần thứ hai đang ở trong tầm tay, ngay bây giờ, sẽ đến gần bây giờ.

¹⁸⁰ Bây giờ, lần thứ ba là hai nhân chứng của Khải Huyền 11:11 và 12. Mà, đây là những thứ quay trở lại, với Thánh Linh của Đấng Christ, để làm chứng cho người Do Thái, giống như Giô-sép đã làm với anh em của mình. Và hãy nhớ, “Xác chết của họ nằm trên đường phố, trong ba ngày rưỡi. Sau đó linh của sự sống đến trong họ, và họ được cất lên, đưa lên Thiên đàng.”

Có ba sự cất lên trong Tân Ước.

Ba sự cất lên trong Cựu Ước; tất cả đã qua.

¹⁸¹ Bây giờ chúng ta sẵn sàng, chờ đợi những sự cất lên, Sự Cất Lên của các thánh đồ. Điều đó đã được nói, và sẽ xảy ra như vậy. Vì Đức Chúa Trời phán, “Trời đất sẽ qua đi, song Lời sẽ không bao giờ qua đâu.”

¹⁸² Khi Đức Chúa Trời phán, trong Sáng thế ký 1, Ngài phán, “Hãy có sự sáng,” và có thể đã có hàng trăm năm trước khi có bất kỳ ánh sáng nào. Ngài phán, “Hãy có một cây cọ. Hãy có một cây sồi. Hãy có một đồng vắng. Hãy để có một ngọn núi. Hãy để có cái này.” Ngài đã phán điều đó, anh em thấy đấy. Và chừng nào nó được ra từ miệng Ngài, trong một Lời, thì nó phải được bày tỏ. Nó phải được. Khi nào...

¹⁸³ Rồi một ngày, Ngài gọi dân Ngài ra. Và Ngài đã nói chuyện với một người tên là Môi-se, bằng Trụ Lửa, một Ánh sáng; Thánh, Lửa Thiêng. Và Môi-se sẽ không... Mọi người sẽ không tin Môi-se, vì vậy Ngài phán, “Hãy mang chúng ra đến núi này.”

¹⁸⁴ Buổi sáng hôm đó, ngọn núi đầy lửa, và chớp nháng và sấm sét như thế. Và dân sự nói, “Đừng để Đức Chúa Trời nói. Hãy để Môi-se nói,” đấy, “kéo chúng ta bị diệt vong.”

¹⁸⁵ Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ không nói chuyện với họ như thế này nữa, nhưng Ta sẽ đẩy lên cho họ một nhà tiên tri. Và Ta sẽ nói qua người, và những gì người nói sẽ ứng nghiệm. Thế thì, các người nghe Nó, bởi vì Ta—Ta ở với người.” Vậy thì, Ngài đã phán điều đó. Ngài phán rằng nó sẽ ứng nghiệm.

¹⁸⁶ Hãy nhìn vị tiên tri này, Ê-sai, đang đứng đó; một người, một người đàn ông thông minh, một người được nhà vua nghĩ đến, ồ, vì ông đã sống với Ô-xia. Nhà vua, một người vĩ đại, đã cố gắng thế chỗ một thầy giảng, một lần, và đi vào, mắc bệnh phung.

Và đó là những gì tôi đã nói với các thương gia. Đừng bao giờ cố gắng chiếm lấy vị trí của một nhà thuyết giáo. Không, thưa quý vị. Các bạn ở ngay nơi mình đang ở. Hiểu không? Các bạn làm công việc của mình, những gì Chúa đặt, đã bảo bạn phải làm. Nếu bạn là một ngón tay, bạn không bao giờ có thể là một cái tai.

Nếu bạn là tai, bạn sẽ không bao giờ là mũi, mũi hay mắt. Hiểu không? Bạn hãy ở lại trong vị trí của mình.

¹⁸⁷ Các bạn đã nghe thấy Sứ điệp đó, ngày nọ, trên chương trình phát sóng: *Cố Gắng Làm Việc Hầu Việc Đức Chúa Trời*. Đa-vít, vị vua được xúc dầu. Tất cả mọi người la lớn và la hét, “Nó đúng.” Nhưng ông đã không hề hỏi ý kiến tiên tri của Đức Chúa Trời. Và một người đàn ông đã chết, và toàn bộ mọi thứ đều bị hư hỏng. Đừng cố làm ơn cho Chúa. Anh em chờ đợi cho đến khi đó là kỳ hạn của Chúa. Hãy để nó đến trong cách làm của Ngài. “Tôi sẽ bắt đầu việc lớn này. Nó sẽ làm điều này.” Hãy cẩn thận, thưa anh em.

¹⁸⁸ Bây giờ, Đa-vít đã biết rõ hơn điều đó. Na-than đã ở trên đất, vào ngày đó. Ông thậm chí còn không được hỏi ý kiến, gì cả. Hiểu không? Ông đã tham khảo ý kiến của hàng trăm và hàng nghìn thủ lĩnh. Tất cả mọi người hò hét, la hét và nhảy múa. Thay vì... Họ có tất cả các phong trào tôn giáo, nhưng nó không phù hợp với đường lối và trật tự của Lời Chúa, và nó đã thất bại.

Bất cứ điều gì khác, không theo trình tự và trật tự của Lời Đức Chúa Trời, sẽ thất bại. Chỉ Lời của Đức Chúa Trời mới tồn tại mãi mãi. “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ chẳng qua đi bao giờ.”

¹⁸⁹ Hãy để ý Ê-sai, người thanh niên thông minh đang đứng đó. Đột nhiên, Thánh Linh đụng vào ông. Ông không thể nói khác được. Ông là một nhà tiên tri. Ông nói, “Kìa, một trinh nữ sẽ thọ thai.” “Một Con trai được sinh ra cho chúng ta; một Con trẻ được sinh ra, một Con trai được ban cho. Danh Ngài sẽ được xưng là Đấng Mưu luận, Chúa Bình an, Đức Chúa Trời Toàn năng, Cha Đồi dào. Sự kết thúc của...Quyền bính của Ngài sẽ nẩy trên vai của Ngài. Kết thúc của...Sự cai trị của Ngài sẽ còn mãi.” Làm thế nào mà người đó có thể nói một cách thông minh rằng một trinh nữ sẽ thọ thai?

Mọi người đều tìm kiếm nó. Nó đã được nói xong. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Nó phải xảy ra, bởi vì đó là Lời của Đức Chúa Trời. Giống như trong Sáng thế ký, khi Ngài gieo hạt giống xuống dưới biển, nơi mà “nó không có hình dạng, và trống rỗng; và tưới nước xuống vực sâu.” Hiểu không? Nó phải ứng nghiệm. Và

một ngày, tám trăm năm sau, tử cung của một trinh nữ đã thụ thai Hạt giống của Đức Chúa Trời, một Hạt giống được tạo dựng. Bà đã sinh ra một Con trai.

¹⁹⁰ Chính người Con ấy đã đứng đó, ngày nọ. Ngài phán, “Hỡi La-xa-rơ, hãy đi ra.” Và một người đàn ông đã chết bốn ngày, thối rữa, mũi rơi xuống, hôi thúi, anh ta bước ra. Nói:

Chớ lấy điều này làm lạ: vì giờ đến, (A-men.) khi tất cả những người mà ở trong mồ mả sẽ nghe tiếng của Con Đức Chúa Trời,

Vì vậy, nó đã được nói xong. Nó phải xảy ra như vậy. Sẽ có một sự Cất Lên. Ô, chào ôi!

¹⁹¹ Tôi nhớ, chỉ là Sứ điệp vừa rồi của tôi ở California, nơi tôi nghĩ rằng tôi sẽ không bao giờ quay lại nữa, khi tôi dự đoán, “Los Angeles sẽ chìm dưới đáy đại dương. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Nó sẽ. Nó đã xảy ra. Nó bị rửa sạch. Nó đã xong. Giờ nào? Tôi không biết khi nào, nhưng nó sẽ bị chìm. Ngay sau đó, các trận động đất bắt đầu rung chuyển và hoành hành.

¹⁹² Hãy nhớ rằng, nhiều người trong các bạn đang đứng ngay đó, tảng đá đó, ngày hôm đó khi Thiên sứ đó giáng xuống ở đó. Và Ánh sáng và Lửa đó từ trên Trời rơi xuống, xung quanh tảng đá nơi chúng tôi đang đứng ở đó. Đá văng ra khỏi núi, và rơi xuống đó. Nó đã nổ ba lần, dữ dội. Tôi đã nói, “Sự phán xét sẽ tấn công Bờ Tây.” Hai ngày sau đó, Alaska gần như bị chìm.

¹⁹³ Hãy nhớ rằng, chính Chúa đã nói điều đó, đã nói, “Los Angeles đã diệt vong.” Và nó đã xong. Tôi không biết khi nào. Tôi không thể nói cho anh em.

¹⁹⁴ Tôi không biết tôi đã nói điều đó. Nhưng anh này ở đây, tôi tin rằng đã...Không. Tôi tin rằng, một người nhà của Mosely, đã đưa tôi ra ngoài đường. Tôi không biết nó là gì cho đến khi tôi nhìn lại. Tôi đã nhìn lại trong Kinh Thánh.

Chúa Jê-sus phán, “Hỡi Ca-bê-na-um, Ca-bê-na-um, đã bao nhiêu lần...Các người tự tôn mình lên...” (đúng hơn) “...lên tận Trời, sẽ bị đưa xuống âm phủ. Vì nếu những công việc vĩ đại đã được thực hiện trong các người, đã được thực hiện ở Sô-đôm, thì nó sẽ đứng vững cho ngày hôm nay.” Và khoảng một trăm năm

mười năm kể từ đó, (Sô-đôm đã ở trên đất rồi) thì Ca-bê-na-um cũng ở trong nước, ngày nay.

195 Và cũng chính Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã nói tất cả những điều này, và đã làm tất cả những điều này, Nó đã nói ở đó, “Ôi, thành phố Ca-bê-na-um, người đã tự gọi mình bằng tên của các Thiên sứ, Los Angeles, người đã tôn mình lên trời thể nào! Chính cội rễ và ngôi của Sa-tan,” (Hiếu không?) “người tự tôn mình lên.”

196 Hỡi các thầy giảng, đó chính là mồi mả cho họ. Những người tốt đã đi đến đó và chết giống như chuột. Thật là tàn hại!

197 “Các người tự xưng bằng tên của những Thiên sứ; nếu các công việc quyền năng đã được thực hiện tại Sô-đôm, được làm trong các người, thì nó còn cho đến ngày nay. Nhưng giờ người đã đến.”

Anh em hãy xem và thấy. Nếu không đúng, thì tôi là tiên tri giả. Hiếu không? Nó đấy. Nó đang nằm ở đó.

198 Tôi nhớ đêm đó, trước khi tôi thấy điều đó, tôi đã thấy trước cảnh tượng của Cô Dâu. Tôi đứng đó và nhìn thấy một cô gái trẻ xinh đẹp, ăn mặc chỉnh tề và các thứ, đang diễu hành theo hướng này. Có Ai đó đang đứng bên tôi, trong sự hiện thấy. Và tôi đã thấy. Họ nói, “Bản xem trước về Cô Dâu.” Tôi đã thấy Nàng đi qua. Họ đến bên này, và đi vòng quanh.

199 Tôi đã nghe thấy nó sắp xuất hiện, các—các hội thánh đi lên từ bên kia. Đến hội thánh châu Á.Ồ, anh em nói về sự ô uế! Đây là hội thánh châu Âu.Ồ, chao ôi! Và rồi tôi nghe thấy một bản nhạc rock-and-roll đang đến, và đó là Hoa hậu nước Mỹ, hội thánh, và cô ấy thậm chí không có quần áo nào. Cô có những tờ giấy, giống như báo, màu xám, giữ phía trước, nhảy theo điệu nhạc rock-and-roll; Hoa hậu nước Mỹ, hội thánh.

200 Tôi đã đứng đó trong sự Hiện diện của Ngài. Tôi nghĩ, “Ôi Chúa, như là một mục sư truyền đạo, đó có phải là điều tốt nhất chúng con có thể làm không?Ồ!Ồ!” Anh em biết tôi cảm thấy thế nào. Lúc đó tôi nghĩ, “Chúa ôi, xin che giấu con. Nếu con có thể chạy ra khỏi đây. Nếu tất cả đó là những gì chúng con đã làm, và đó là những gì chúng con phải sản xuất, nếu đó là gì?”

201 Và rồi khi họ là những người phụ nữ đi ngang qua, tất cả đều hát đủ thứ nhạc rock và các thứ, và tóc cắt ngắn, và tô vẽ mặt mày. Và khi họ đi ngang qua như vậy, được cho là những trình nữ đối với Đấng Christ. Và khi cô ấy đi ngang qua như thế, tôi quay đầu lại, anh em biết đấy, với cái *này* đang giữ ngay phía trước tôi. Nó đã—đó là điều đáng hổ thẹn, sau lưng của họ. Và họ đã ở đó, diễn ra như vậy. Và tôi quay đầu lại, để khóc, như *thế*.

202 Tôi đã nói, “Tôi—tôi không thể chịu đựng được ở đó. Ngài đang đứng đó, và tôi biết rằng tôi, một mục sư truyền đạo của Hội thánh, và đó là những gì tôi đã sản sinh ra cho Ngài.” Tôi nói, “Ôi Chúa ơi, con không thể nhìn nó. Xin để con chết. Để con—để con biến mất,” và như thế.

203 Và ngay sau khi nó đi ra khỏi, mỗi lần một người trong họ sẽ đến, họ đi ra một nơi nào đó, rồi rơi xuống. Tôi chỉ nghe có tiếng của nó vọng lại.

Rồi tôi nghe điều gì giống như bài hát *Tình Bình Đấng Christ, Tiến Lên*. Tôi đã nhìn, và đây là nhóm các cô gái nhỏ thánh thiện giống hệt như cách của họ, tất cả đều ăn mặc chỉnh tề, tóc họ xõa xuống lưng. Thướt tha, tinh sạch, diễu hành giống thế *này*, với bước đi Phúc Âm. Nàng là Lời. Nhìn giống như mỗi người đến từ mỗi quốc gia. Tôi đã nhìn vào nó khi họ đi qua, và thấy họ đi ngang qua. Thay vì đi xuống, họ bắt đầu đi lên.

Tôi nhận thấy một trong số họ đang cố gắng, hai hoặc ba người trong số họ đang cố gắng, đi ra ngoài hàng. Tôi hét lên, “Ở lại trong hàng!” Và khải tượng đã rời bỏ tôi. Và tôi đang đứng trong phòng, hét lên, “Ở lại trong hàng!” Hàng lối, điều đó...

204 Tự hỏi, làm thế nào có thể đã đi qua rồi? Cô Dâu có thể đã được gọi rồi không? Có phải đó là những gì chúng ta đang đi qua ngày hôm nay?

Nàng phải được hun đúc và tạo nên hình ảnh của Đấng Christ, và Đấng Christ là Lời. Đó là điều duy nhất. Hiểu không? Nó ở trong Đó, trong Lời. Nó chỉ...Hiểu không? Không thể có một thứ được thêm vào. Nó không thể là một—một người phụ nữ với một tay như đàn ông, và tay kia với một bàn chân như một con chó. Nó phải chính xác là Lời của Chúa, giống như Ngài là Lời.

Cô Dâu là một phần của Chàng Rể. Người phụ nữ là một phần của chồng cô ấy, vì cô ấy được lấy ra từ người chồng. Ê-va là một phần của A-đam từ hông của ông. Và Cô Dâu cũng vậy, không được lấy từ một giáo phái, nhưng được lấy từ lòng của Lời Đức Chúa Trời dành cho ngày nay.

205 Sự Cất Lên!

Kèn của Chúa sẽ vang lên, kẻ chết trong Đấng
Christ sẽ sống lại,
Và sự vinh hiển sống lại của Chúa được sẻ chia;
Khi những người được chọn sẽ nhóm nhau về
Nhà ở bên kia bầu trời.
Khi danh sách khởi xướng nơi xa kia, chúng ta
hết thấy hãy cố được Ở đó, các bạn ơi.

206 Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Nó đã được nói, nó phải xảy ra, nó sẽ xảy ra. Và một chút...[Băng trống—Bt.]

Con người, không ai muốn chết. Không ai muốn—bị hư mất. Để tôi nói cho anh chị em biết. Bất cứ điều gì anh chị em làm... Tôi không quan tâm anh chị em đi nhà thờ tốt như thế nào, và mức độ trung thành của anh chị em với hội thánh thế nào. Điều đó tốt thôi; không có gì chống lại điều đó. Các bạn nên đi nhà thờ. Các bạn làm điều đó. Cứ tiếp tục việc đi nhà thờ. Nhưng, bất kể điều gì, chỉ cần vứt bỏ các truyền thống của các bạn, và tiến lên ngay vào trong Đấng Christ. Bởi vì, sẽ có tiếng vang lên một trong những ngày này, và các bạn sẽ bị bắt với dấu ấn của con thú trên mình, và không biết nó là gì cho đến khi quá muộn. Điều đó hoàn toàn đúng.

207 Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tôi xin lỗi đã giữ anh chị em. Và hãy nhớ. Tôi đã giữ họ quá lâu ở đây. Đúng thế. Và sự dâng hiến anh em đã dành cho tôi...Mà, tôi đã không yêu cầu anh em làm điều đó, thưa anh em. Đó là, chào ôi, đó là phép lịch sự. Lấy đó và trả cho nhà nghỉ này thời—thời gian lưu lại quá quy định, vì tôi đã giữ nó. Tôi chỉ có một vài điều ở đây. Tôi còn khoảng tám hoặc mười trang nữa về sự Cất lên đó ở đó, nhưng tôi—tôi thật sự không có thời gian cho nó. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

208 Anh chị em yêu mến Chúa Jêsus không? Bây giờ chúng ta hãy đứng yên một phút bây giờ, một cách yên lặng, tôn kính, và nhớ những gì tôi đã nói. Hãy nhớ, chúng ta đang ở trong những giờ cuối cùng.

Những quốc gia này đang tan vỡ, Y-sơ-ra-ên đang thức tỉnh,
 Những dấu hiệu mà Kinh Thánh đã báo trước;
 Những ngày dân Ngoại đã được tính, với những kinh hoàng trĩu nặng.
 “Hãy trở về, Hỡi dân tan lạc, với đất nước của chính người.”

Ngày cứu chuộc đã gần,
 Lòng người thất kinh vì sợ hãi;
 Hãy đẩy dẩy Thánh Linh, kêu đèn lên và làm cho sạch,
 Hãy ngược lên! Sự cứu chuộc đã gần kề.

Anh chị em biết điều đó chứ?

Các tiên tri giả đang nói dối, Lẽ thật của Đức Chúa Trời họ đang chối bỏ,

Chúng ta biết rằng tất cả là thật. Phải không? [Băng trống—Bt.]

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

209 Bao nhiêu người thực sự yêu mến Ngài? Hãy đưa tay lên. Bây giờ, tôi muốn anh em, trong lúc chúng ta hát lại điều này, hãy bắt tay với ai đó đứng gần. Nói, “Chúa ban phước cho anh, người hành hương.” Chúng ta là những người hành hương. Phải không? Người hành hương và khách lạ.

Tôi yêu Ngài,

Đó là nó, ngay trên bàn.

Tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

²¹⁰ Anh chị em muốn thực hiện sự Cất lên không? Có bao nhiêu người quan tâm đến việc thực hiện Sự Cất Lên? Hãy nói, “Chúa ôi, con muốn làm điều đó, bằng cả tấm lòng mình.”

Nắm Giữ Bàn Tay Không Đổi Dời Của Chúa, anh chị em biết bài hát đó không? Chị có biết không, chị ơ? *Nắm Giữ Bàn Tay Không Đổi Dời Của Chúa*. Tôi không biết cái gì...Nó có gì ở trong, cho cái đó? Hử?

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Xây những hy vọng của bạn trên những điều
 Đời đời,
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Anh chị em thích điều đó chứ?

Khi cuộc hành trình chúng ta hoàn tất,
 Nếu bạn đã sống thật với Chúa,
 Nhà bạn đẹp và rực rỡ trong miền Vinh hiển,
 Linh hồn được cất lên hoan hỉ của bạn sẽ thấy!

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Xây những hy vọng của bạn trên những điều
 Đời đời,
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Tôi muốn anh chị em cúi đầu một lát bây giờ.

Đừng ham muốn những giàu có phù hoa của
 thế gian này,
 Điều đó thật chóng tàn,
 Hãy tìm kiếm để có được kho báu trên Trời,
 Chúng sẽ không bao giờ qua đi!

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Xây những hy vọng của bạn trên những điều
 Đời đời,
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

211 Với đầu cúi xuống và ghi nhớ điều này trong trí, biết rằng chúng ta đang cúi đầu xuống bụi đất từ nơi mà chúng ta đã được sanh ra, một ngày nào đó chúng ta sẽ trở lại, biết rằng bạn có một linh hồn trong đó phải trả lời với Chúa. Và nếu bạn cảm thấy mình chưa sẵn sàng cho Sự Cất Lên đó, nếu Nó sẽ đến vào tối nay, và bạn muốn được ghi nhớ trong lời cầu nguyện, chỉ cần giơ tay lên. Chúng ta không có nơi nào để kêu gọi tin nhận. Dù sao thì, bàn thờ của bạn cũng ở trong lòng bạn. Hãy đưa tay lên. Chúa ban phước cho anh, anh, anh. Chao ôi!

“Cảm thấy rằng tôi chưa sẵn sàng, Anh Branham. Tôi—tôi, thực sự, tôi—tôi—tôi muốn trở thành một Cơ-đốc nhân. Tôi đã cố gắng trở thành người như vậy, nhưng luôn có điều gì đó thiếu sót. Tôi—tôi biết rằng tôi—tôi không chỉ là nơi tôi nên ở.”

“Xin thương xót, Chúa ôi. Tôi giơ tay. Hãy thương xót tôi.”

Bây giờ, hai mươi hoặc ba mươi bàn tay đã được đưa lên, rồi, trong nhóm nhỏ này. Nhiều hơn nữa đang giơ lên.

212 Lạy Chúa kính yêu, Ngài biết điều gì đằng sau bàn tay đó, dưới trái tim đó. Con cầu nguyện, Chúa yêu dấu. Chỉ có một điều con chịu trách nhiệm, đó là nói Lẽ thật. Và, lạy Chúa kính yêu, họ muốn được cứu. Họ muốn, thực sự. Họ—họ không muốn điều này chỉ là cảm xúc nào đó, khuôn khổ nào đó, hệ thống giáo phái nào đó, tín điều nào đó, giáo điều nào đó mà đã được thêm vào. Họ hiểu rằng, thưa Cha, rằng phải lấy Lời của Đức Chúa Trời thuần khiết, trong sạch. Mọi thứ khác sẽ qua đi, ngay cả trời và đất, nhưng Nó sẽ không. Và nếu chúng con là Lời đó, trái đất sẽ qua đi từ bên dưới chúng con, nhưng chúng con không bao giờ có thể qua đi, bởi vì chúng con là Lời ấy, là Cô Dâu của Chú Rể.

213 Con cầu nguyện cho từng người mà Cha sẽ ban cho họ, Cha ôi, đó là lời cầu nguyện chân thành của con. Và xin tha lỗi con, Cha ôi, đêm nay con cảm thấy rất lo lắng, đến đây trễ, và—và đang

run rẩy, và nói những lời ngắt quãng và đứt đoạn. Bằng cách nào đó khác, xin Đức Thánh Linh lớn, nối chúng lại với nhau theo cách Thiêng Liêng của Chính Ngài, và phân phát chúng đến tấm lòng của mọi người, từ tấm lòng của con, và động cơ và mục tiêu mà trong lòng con hướng tới Ngài. Được không, Chúa ôi? Và cứu người nào có thể được cứu. Kéo họ đến với Ngài, Chúa ôi. Và chúng con có thể sẵn sàng cho giờ cất lên mà sắp đến gần. Vì con cầu xin điều đó như Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

Bây giờ, xin giao lại cho chủ tịch của—của hội đồng.

SỰ CẤT LÊN VIE65-1204

(The Rapture)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 4 tháng Mười hai, năm 1965, dành cho bữa tiệc Thông Công Quốc Tế của Hội Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn tại Khách sạn Ramada ở Yuma, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org